

МЕТЕОР

List učenika OŠ „Antun Mihanović” Slavonski Brod GODINA XLIX., BR. 49, VELJAČA 2008.

METEOR

HNOS-KORAK DALJE

U DOMU ZA DJECU

DUPLIĆI

GOSTI METEORA:
BB VEDRAN I
MARIO MANDŽUKIĆ

ISSN 1332-8875

Vesela novinarska družina

Hej, vršnjaci!

Evo još jednog Meteora ravno u vaše ruke. Ove godine mrvicu drukčijeg. Odrastamo! Na prvim stranicama javili su nam se naši bivši osmaši. Kakav ih je način rada dočekao u srednjoj školi? Je li tamo po HNOS-u ili su dobili po nosu? Kad pročitate urđičin tekst, shvatit ćete da nam u osnovci iliti osmoljetki i nije tako teško. Rastanak s nama najdražim pjesnikom potaknuo nas je da istražimo što o njemu nismo svih ovih godina saznali. Tko je pustio životinje u našu školu? Jesu li jestive izložbe preživjele učenički veliki odmor? Tko je od mnogih naših školskih blizanaca original, a tko kopija? Što o pobjedi kaže naš sugrađanin, zvijezda Big Brothera, simpatični šaljivac Vedran Lovrenčić? Ugostili smo dinamovca i reprezentativca Maria Mandžukića. Kako je živjeti u Domu za djecu? To su tek neke teme u kojima ćete, nadam se, uživati prelistavajući ovogodišnji Meteor sa svojim prijateljima.

Marija Blažević, 7. e

Kazalo

HNOS - korak dalje	3-7
Predstavljamo knjige	8
Osmaška brbljaonica	9
Putovanja, putovanja	10-11
Eko, eko	12-13
Školska razglednica	14-15
Naši uspjesi	16-17
Susreti koji se pamte	18
Jezik roda moga	19
Gradska zbivanja	20
Nagrađeni slikopisi	21
Jedan dan u Domu za djecu	22-23
Mi u drugim medijima	24
Duplići	25
Zanimljivosti:	
Ne pada jabuka daleko od stabla	26-27
Tragom svjetla	28
Humanost na djelu	29
Sa psihologom	30-31
Olovkom i kistom	32-34
Fotostrip	35
Gosti Meteora	36-39
BB Vedran	
Mario Mandžukić	
Šport	40
Modna stranica	41
Zabavna stranica	42
Strip	43-44

METEOR

List učenika
OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod
Adresa uredništva
METEOR Mihanovićeve 35
35000 Slavonski Brod
Tel./Fax: 035 - 44 45 01
e-mail: os-a.mihanovic@skole.t-com.hr
Nakladnik
OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod
Za nakladnika
Marija Katalinić, ravnateljica
Glavna urednica
Marija Katalinić
Odgovorne urednice
Antonija Martić, Marija Sučević

Naklada
600 primjeraka

Uredništvo
Ružica Vrbat, Anđela Mrvelj,
Ena Ćurić, Lorena Deanković,
Matea Majdandžić, Nika Svilar,
Jakov Ćurić, Magdalena Ivanko,
Gabrijela Arelić
Učitelji suradnici
Ankica Vuletić, Lucija Karačić,
Ivana Lončarević, Dubravka Soldo,
Ljiljana Plavotić, Ivana Matić

Fotografija na naslovnici
Braća Luka i Matej Stanić

Fotografirao
Danijel Soldo

AUTOR-Studio za grafički dizajn

METEOR

Kad su se HNOS-ovska zvona stišala, pitali smo prošlogodišnju urednicu Meteora ima li razlike između školovanja u osnovnoj i srednjoj školi

Rad po HNOS-u ili po nosu?

Đurđica s mentoricom i književnicima D. Milošem i Z. Ferićem

Nakon osam godina pohađanja OŠ Antuna Mihanovića, moje se školovanje preselilo na drugu adresu, u Gimnaziju Matije Mesića. Što me dočekalo u srednjoj školi? Rad po HNOS-u ili po nosu?

Posljednje dvije godine novost u osnovnoj školi je bio HNOS koji je sa sobom donio projektnu, terensku i vanučioničku nastavu, integrirane dane, grupni rad, različite metode rada (ne samo nastavnička predavanja) što nam je učenje činilo zanimljivijim i lakšim. Nisu se puno promijenili nastavni sadržaji, već način kako ih učimo.

U NEOBVEZNOJ SREDNJOJ ŠKOLI

Cijela priča o HNOS-u završava krajem osmogodišnjeg školovanja. Sjedenje u grupama, terenska nastava, projekti, česta putovanja padaju u zaborav. Dočekalo nas je klasično sjedenje,

Predstavljanje zidnih novina 8. b

predavanja i zapisivanje bilježaka. Srednjoškolski nastavni planovi i programi su opširni i gradiva je upola više nego u osnovnoj školi. U osnovnoj su nam govorili neka učimo redovito i na kraju je, unatoč svim upozorenjima i lakom gradivu, bilo jedinica. Ako u srednjoj školi ne počnete učiti na vrijeme, uđete u začarani krug. Negativne ocjene je daleko teže

ispraviti nego u osnovnoj školi. Da sam bila kampanjac, ne bih zadržala svoj odličan uspjeh, već bih završila kao neki moji prijatelji (u osnovnoj odlikaši) s nedovoljnom ocjenom iz više predmeta.

O HNOS-u i srednjoj školi razgovarala sam s pedagoginjom Gimnazije Matije Mesića gospođom Mirtom Benović. Složile smo se da nas učenike suvremeniji oblici rada uče kako surađivati s drugima, iznositi svoje stavove i pronalaziti rješenja prihvatljiva svima, vještine potrebne za nadolazeće životne situacije, nego za daljnje školovanje.

Prof. hrvatskoga jezika Branka Pecić na pitanje: *Vidi li se razlika između učenika koji su radili u osnovnoj školi po HNOS-u i bivših naraštaja učenika koji nisu*, je odgovorila: *Jedno polugodište je malo da bi se uočila razlika. Rezultati će se vidjeti tek na kraju ove školske godine, ali ne vjerujem da će biti ikakve razlike.*

Ono s čime većina osnovaca svake godine dođe u srednju školu je nedostatak radnih navika. Oslanjaju se na svoju inteligenciju i misle kako je dovoljno samo pratiti na satu! Zato mnogi osnovci ne zadrže uspjeh s kojim su se upisali u srednju školu.

UŽIVAJTE U OSNOVNOJ!

Ono što mi nedostaje iz osnovne je povezanost i bliskost s učiteljima. U srednjoj, svaki profesor želi da njegov predmet najbolje znamo. Ovaj tjedan smo pisali tri testa i drugi profesori su to komentirali ovako: *Pa što? To je normalno! Bolje je da se što prije naviknete na jači tempo rada i učenja!*

Ponekad imam osjećaj kao da nas baš namjerno i usmeno pitaju u dane kad se pišu testovi. Srednjoškolski profesori imaju manje razumijevanja za učenike. Čast iznimkama! Stoga, bivši moji prijatelji, uživajte u osnovnoj!

Đurđica Vinković
(prošlogodišnja urednica Meteora)

Osmišica Đurđica pod satom hrvatskog jezika u Galeriji Ružić

U gostima, u Tadijinoj rodnoj kući

Ti si moja grančica

Stotinu i jedna godina nama najdražega zavičajnog pjesnika Dragutina Tadijanovića nije bila dovoljna da saznamo sve što nas zanima o njemu. Sad kad pjesnika nema, razgovaramo s Miroslavom Bjelobrk, skrbnikom Zaklade Tadijanović i voditeljem Spomen-doma Dragutina Tadijanovića.

*** Gospodine Bjelobrk, što ste bili pokojnom pjesniku Tadijanoviću?**

Unuk sam njegove sestre Kate Bjelobrk. Možda se pitaš zašto se onda ne prezivam Tadijanović, a živim u njegovoj rodnoj kući? To je zato što se moj djed Mato priženio, tako da sam živeći ovdje odrastao uz susrete s ljudima koji su Tadiji bili dragi.

*** Zašto Tadija nije imao djece?**

Rekao je da su pjesme njegova djeca pa su se on i supruga Jela dogovorili da neće imati djece da bi se predano mogao posvetiti pisanju pjesama.

*** Je li u njegovoj kući i dvorištu sve onako kao u dane njegova djetinjstva?**

Danas je kuća Tadijanovićevih novosagrađena prizemnica jer je stara srušena u potresu 1964. g. Tu je štagalj iz 1912. godine koji je gradio sam Tadija sa svojim djedom, ambar s kraja 19. st. u kojem se čuvalo žito. U kući je nekadašnja Tadijina soba: dva starinska kreveta sa strane, veliki stol u sredini, starinski ormari, a na zidu raspelo koje su Tadija i Jelica kupili 1939. g. kada su se vjenčali i pjesnikova slika. Iz dvorišta se izlazi na njivu Luka pa prema šumi koje su ga inspirirale za mnoge njegove pjesme.

*** Zašto je jedno vrijeme živio u Franjevačkom samostanu?**

On je morao 15 km pješačiti do škole i nazad pa je živio u Samostanu koji je bio bliže školi da bi si olakšao put do nje. Tadijanovići su bili velika zadruga te je vjerojatno poznanstvo njegova oca, vještog i poznatog u društvu, olakšalo Tadiji srednjoškolsku naobrazbu.

Tadija, njegova sestra Franjka, te mali Miroslav i njegov bratić (1983. g.)

*** Tadija nije bio jako dobar đak?**

Nije. Nije mu išla matematika pa je čak morao na popravne ispite iz nje. Ona je bila razlog što je nakon tri godine studija šumarstva promijenio fakultet upisavši studij književnosti i filozofije. Otac mu je bio razočaran. Uskratio mu je sve prihode.

*** Usprkos školskom uspjehu, bio je nominiran za Nobelovu nagradu. Kako se tada osjećao?**

Bio je tri puta za nju nominiran, a posljednji je put bio jako ushićen. Maštao je kako bi sve u Rastušju obnovio uz tu novčanu nagradu. Kad je saznao da ju nije dobio, bio je jako tužan.

*** Što će biti izloženo u Spomen- domu Dragutina Tadijanovića?**

Spomen-dom je Tadijina želja. Tamo će biti stvari iz njegova života posložene baš kao u stanu u Zagrebu. Znači, umjetnine značajnih hrvatskih slikara 20. stoljeća, sedamdesetak Tadijinih portreta, dio rukopisa (pisma, čestitke, pjesme), knjige, bogati arhiv (dokumenti, zabilješke), pisaci stroj, venecijanski nožić kojim je otvarao pisma, zlatni sat koji mu je otac kupio u Beču dok je služio vojsku, prsten iz njegove antologijske pjesme *Prsten*, njegovi šeširi, štapovi... Poseban dio činit će dječji odjel sa svim brojevima *Modre laste*, *Radosti* i *SMIB-a* čiji je bio pretplatnik, a bit će namijenjen radionicama za djecu.

*** Zašto je svoje stvari darovao gradu Slavonskom Brodu?**

On je bio dobar i skroman čovjek i mislio je da bi bilo dobro i plemenito darovati svoje Broce i svoj Brod na Savi zbog sjećanja na njega.

*** Kad ste ga posljednji puta vidjeli?**

U lipnju, tri dana prije njegove smrti, a najviše pamtim rastanak kad mi je rekao: *Ti si moja grančica!*

*** Hoće li se u našem gradu osnovati manifestacija posvećena pjesniku Tadijanoviću poput one „U svijetu bajki Ivane Brlić Mažuranić“?**

31. siječnja 2008. završio je natječaj za pjesničku nagradu pod nazivom *Nagrada Dragutina Tadijanovića* čiji je iznos 20 000 kn, a isto tako i natječaj za dvije stipendije za nadarene studente književnosti. Razmišljamo o *Danima Dragutina Tadijanovića*, no za ostvarenje takvog projekta treba još suradnika i novca pa se nadam da će jednom ti *Dani* osvanuti.

Ružica Vrbat, 7.e

Biseri tijekom sata pripreme za posjet pjesnikovoj rodnoj kući u Rastušju:

Čuvši kako je Tadiji otac uskratio prihode i kako je prvi put prišao svojoj Jelici dok je jela naranču u vlaku, Željka Wächter, 5.c je komentirala: MORA DA SE TAKO UPUCAVAO ŽENAMA KAD JE JADAN STALNO BIO GLADAN!

Anđela Mrvelj, 7.e prokomentirala je podatak da je 15km pješao do škole i natrag : A JOOOOOOOO! PA NIJE NI ČUDO DA JE ŽIVIO PREKO STO GODINA!

"Nakon stotog rođendana poživjet ću toliko, koliko žive moje pjesme!"

Dragutin Tadijanović

Miroslav Bjelobrk pokazuje Knjigu posjetitelja

Multimedijalna glazbeno-poetska večer

Pružat će se moja sjenka duboko

Potaknuti godišnjicom pjesnikova rođenja, Mjesecom knjige i Međunarodnim danom školskih knjižnica, na terensku nastavu u Rastušje. krenule su 18. listopada 2007. novinarska družina i povjesničari. Pratili su ih učiteljice, knjižničarka te roditeljska *taksi služba*.

U rodnoj kući pjesnika Dragutina Tadijanovića dočekao nas je Miroslav Bjelobrk, Tadijin nećak, a danas skrbnik Zaklade Tadijanović i voditelj Spomen-doma Dragutina Tadijanovića. Proveo nas je kroz Tadijanovićevu rodnu kuću, njivu Luka koja je bila poticaj mnogim Tadijinim pjesmama i prelistao je za nas Knjigu posjetitelja koju su 1959. g. učiteljica Katica Tonković i literarci VI. osnovne škole našega grada poklonili pjesniku. Nakon

Robert Mušicki izvodi uglazbljenu pjesmu "Duga"

Smiješak s rajskih visina

18. veljače 2007. godine nenadano je preminula i napustila nas naša učenica Ana Kožulj. S tugom i nevjericom smo primili vijest o Aninoj smrti. Predivnu uspomenu na Anu čuvaju svi učenici, učitelji i djelatnici naše škole.

Učenici njenoga 7.a razreda napisali su u oproštajnom pismu Ani:

18. 2. 2007. - 18. 2. 2008.

Draga Ana!

Još prije nekoliko dana trčala si s nama, smijala se i veselila. Sedam godina smo zajedno išli u razred i dijelili školske brige i radosti, a sada si nas napustila.

Učimo da oni koji umru, idu na nebo, u raj. Znamo da će te Bog primiti k sebi raširenih ruku.

Bila si draga i dobra djevojčica, a sada si u raju sa svojim tatam i tamo misliš na nas.

Kao da nas gledaš svojim velikim očima, stojiš na oblaku i smiješ nam se s visine. Ništa nam ne može zamijeniti tvoj osmijeh i sada kada te nema, shvaćamo još više što si nam značila. Nikada te nećemo zaboraviti. Volimo te!

Tvoj 7.a

P.S. Pred nama su uskrсни blagdani i uvjereni smo da nas s rajskih visina Ana gleda svojim velikim, blagim očima.

Izvještaj s terenske nastave

Čim smo saznali da idemo na terensku nastavu, nije bilo sretnije djece od nas. Dakako da je puno bolje i puno zanimljivije pratiti nastavu u prirodi, praćenu pjevom ptica, svježim zrakom i sunčevim zrakama. Naše odredište bilo je mjesto blizu Garčina- Grabovac. To mjesto poznato je po ukazanju Gospe Grabovačke. Netaknuta priroda, ljepota okoliša i mir glavna su obilježja ovog jednostavnog, a opet tako posebnog mjesta. Nakon kratke vožnje stigli smo do svog cilja.

Matea Majdandžić, 8.a

Na satu povijesti učenici 8.a razreda bore se za ljudska prava između dva svjetska rata

Učenici 5.c razreda, engleski kroz pjesmu i ples

Dan mira obilježen i u našoj školi

Mir svakom srcu

Početkom školske godine svi učenici razredne nastave imali su integrirani dan na Migalovcima. Taj dan govorili su i učili o miru. Ako se pitate kako se može učiti o miru, pročitatte izvješće naše Stele.

U petak, 21. rujna 2007. svi učenici nižih razreda imali su nastavu na izletištu u Migalovcima.. Učili smo i govorili o miru. Moj razred je nastavu počeo satom vjeronauka. Razgovarali smo o tome što je sve Bog stvorio na zemlji, te pronalazili njegove tragove u prirodi. Na satu hrvatskog jezika pisali smo pismo mira, te samostalno odlučili kome bi to pismo poslali.

Podsjetili smo se što su simboli, pa smo pod likovnim crtali svoj simbol mira, iako je prevladala golubica s maslinovom grančicom. Na satu tjelesnog djevojčice su igrale graničar, a dječaci nogomet. Organizirana su i druga športska natjecanja u kojima su svi sudionici bili pobjednici.

Učenici 5.a razreda izrađuju nakit i oružje iz starog vijeka

A nastavnica geografije, Marija Penić, pobrinula se za dostavu čevapa za veliki odmor.

Jupi za nastavu izvan učionica!

Ne znam kako učitelji, ali mi učenici otkad je HNOS-a, najviše se veselimo satima izvan školskih učionica!

Po fotografijama prosudite zašto je volimo!

Marija Blažević, 7.e

Kako pomoći prijatelju?

Za vrijeme odmora pričali smo i igrali se. Ljuljali smo se na ljuljačkama, klackali, spuštali niz tobogan, a najviše smo se vrtili na vrtuljku.

Poslije smo se okrijepili sendvičima koje nam je darivao grad kao i besplatan prijevoz autobusima. Voljela bih da bude što više ovakvih i sličnih dana, jer su sati bili zanimljivi, a kad učiš o miru na otvorenom poželiš ga svakom srcu i cijelom svijetu.

Stela Paradžik, 4.c

MT4OR

Kako nastaje zvuk

Danas sam kao i obično došao na nastavu. Prvi sat je došla nova nastavnica Ivana Vuksanović i rekla da predaje fiziku. Ja sam se iznenadio i pomislio: «Što je sada to?». Znam da tako neki predmet ima moja sestra, ali ona je osmašica!

S puno zanimanja pratio sam upute koje nam je dala nastavnica i pomislio kako je to odličan zadatak. Napravio sam frulicu od slamke. U drugim skupinama učenici su pravili pastične bubnjeve, gumene trube,

glazbene boce, kartonski bas, plastične udaraljke i glazbene kutije. Svi smo bili vrlo zadovoljni onim što smo napravili.

Bilo je zanimljivo slušati i isprobavati kako nastaju različiti zvukovi na istim glazbalima. Volio bih da se taj sat ponovi. Mislim da mi se svidjela fizika, ali moram još pričekati.

Jakov Čurić, 3.b

Gle, zvuk se širi!

Kako možemo dobiti viši i niži zvuk iz boce ?

Školski sat s Martinom mamom

Svi smo nestrpljivo čekali sat prirode i društva jer smo znali da će nas Martina mama Klara, učiti kako sijemo i sadimo biljke.

Priprema zemlje za sijanje

Naša nova učiteljica Klara nas je prvo pozdravila i kratko nam objasnila i pokazala kako to rade učenici njene Poljoprivredne škole. Zatim smo krenuli na rad u skupinama. Na stol smo stavili zemlju i pijesak i sve to dobro izmiješali. Martina mama nam je dala posude za sijanje. Prvo smo ih napunili zemljom, a zatim smo napravili rupice u koje smo posijali sjemenke rajčice ili paprike. Dobili smo i zaljevaču da svaka skupina zalije svoje sjemenke. Svi smo bili

zadovoljni svojim radom, a kad smo čuli da to još nije kraj, jako smo se razveselili.

Još smo posijali sjeme lijepe kate, a i posadili smo sadnice liza. Dobili smo zadatak da svaki dan netko drugi zalijeva biljke i vodi brigu o njima. Bili smo jako sretni i zadovoljni jer je to bio jedan od najzanimljivijih sati prirode i društva.

Jako smo zahvalni Martinoj mami na svemu što nam je pokazala i što nas je naučila.

Katarina Vuletić i Ines Iličić, 3.d

Nakon sadnje, obvezno zalijevanje

Tony Buzan: BRZO ČITANJE I MENTALNE MAPE ZA KLINCE

Nema više isprika da je učenje i čitanje teško i dosadno!

Veselo oslikana i izvrsna knjiga Tonyja Buzana: *Mentalne mape za klince (Kako do uspjeha u školi?)* objašnjava zašto su mentalne mape tajna formula za učenje i kako ih izraditi

Zašto mentalne mape djeluju?

Što bi ti prvo palo na pamet da ti kažem: *Cipela!* Hoće li to biti slovima napisana riječ cipela ili slika cipele? Shvaćaš li što su stručnjaci otkrili: na um ti prvo padne slika cipele, a ne riječ napisana na papiru. TVOJ MOZAK MISLI I PAMTI U SLIKAMA! Prije ćeš bilo što zapamtiti ako to nacrtáš! Pomoću mentalne mape možeš naučiti sve predmete pa čak i teoriju iz matematike i pisanje sastavaka. Kada učiš pomoću nje, možeš ići bilo kojim redom, a ne onako kako piše u knjizi. Uz mentalnu mapu bolje pamtíš, ne učiš napamet, a učenje nije dosadno!

Kako izraditi mentalnu mapu?

Da bi nacrtao/la mentalnu mapu, potrebni su ti papir, bojice i tvoj mozak! Ona se sastoji od riječi, boja, crta i slika. Mentalnu mapu lako je izraditi:

1. Na sredini papira nacrtaj glavni pojam/temu.
2. Iz središnjeg crteža izlaze raznobojne deblje grane na kojima upisuješ važne činjenice vezane uz taj pojam.
3. Iz svake deblje grane možeš iscrtkati još istobojnih tanjih grančica koje predstavljaju dodatne pojedinosti.
4. Neke od tih pojmova na granama i nacrtaj jer ih tako bolje pamtíš.

Evo jedne umne mape. Pokušaj, vidjet ćeš, nije teško!

Maša Matić, 5.c

Kako pročitati lektiru većer prije sata obrade?

Tradicionalno su nas učili čitati riječ po riječ.

Ako nešto ne razumijemo, ako je tekst težak, vraćamo se natrag i još jednom čitamo tekst da bismo ga bolje razumjeli. Zašto su takve navike zapravo pogrešne?

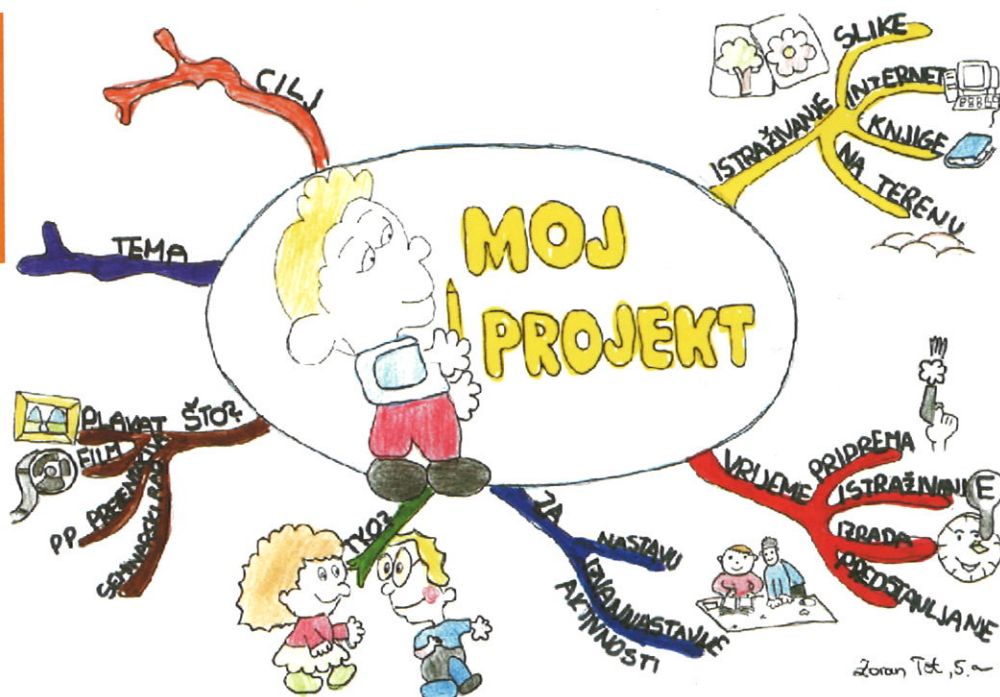
Rum uz čitanje?

Brzina čitanja računa se tako da podijeliš broj pročitanih riječi s minutama trajanja čitanja, stoga je kratica brzine čitanja riječ **u minuti**, tj. **rum**. Takav se test sposobnosti brzog čitanja provodi u razrednoj nastavi. Prosječan čitač čita po 200 rum. Pazite sad, **trenutačni svjetski rekord u brzom čitanju drži Sean Adam iz SAD-a s 3850 rum!!!**

Knjiga *Brzo čitanje (Revolucionarni pristup povećanju brzine čitanja, razumijevanja i općeg znanja)* Tonyja Buzana, vodećeg svjetskog autora o mozgu i učenju, objašnjava kako je to moguće.

Kako naše oči doista čitaju?

Naše oči čine malene skokove i između njih zastajkuju. Informacije koje čitamo se upijaju upravo tijekom tih zastajkivanja. Zapravo čita naš mozak, a naše oči mu koriste poput leća. Napravi mali pokus.

Pokušaj čitati već ovaj tekst tako da umjesto dosadašnjeg načina, ODJEDNOM PROČITAŠ NEKOLIKO RIJEČI KAO CJELINU (NPR. PO DVIJE ILI TRI RIJEČI) I UBRZAJ TEMPO ČITANJA kao kad nešto u panici ponavljaš prije odgovaranja ili testa!

Što više vježbaš takav način čitanja, to ćeš biti vještiji i moći ćeš odjednom obuhvatiti okom (i mozgom) veći broj riječi, čak i čitavih rečenica odjednom! Osim ovog čudesnog otkrića, Buzan u knjizi govori i o fotografskom pamćenju, tehnikama metavođenja, koncentraciji tako da iza svakog poglavlja slijedi vježba u kojoj provjeravaš svoje sposobnosti čitanja i razumijevanja.

Još čekaš? Brzo odšetaj u knjižnicu po knjigu pa ti zaboravnost oko lektire neće zadavati brigu!

Florijan Galić, 5. b

OSMAŠI ODLIKAŠI

8.a Mihaela Čondić, Ena Čurić, Matea Majdandžić, Monika Opačak, Borna Puljko, Nika Svilar, Martina Vukašinović, Josip Živić

Razrednica: Zdenka Suričević

8.b Matea Bertanjoli, Marko Soldo

Razrednica: Katica Ivandić

8.c Mia Janč, Marko Knežević, Iva Zirdum, Marina Zubak

Razrednica: Marica Hercog

Za mene je škola jedno predivno životno iskustvo. Proživjela sam mnogo uspona i padova, ali sam se svaki put podignula na noge zahvaljujući podršci mojih prijatelja i obitelji.

Vedrana Hamedović, 8.b

8.d Marko Leko, Ivona Čosić, Viktor Mautner, Sara Odošević

Razrednica: Lucija Karačić

Proteklih osam godina zauvijek ću pamtiti kao najljepše doba svoje mladosti, ponajviše zahvaljujući prijateljima, a posebno nastavnicima bez kojih sve ovo ne bi imalo smisla. Hvala vam za sve!

Nika Svilar, 8.a

8.e Vedrana Jurković, Blaža Marinić, Marijana Sojčić, Ivan Stanić, Matea Tominović, Josip Varošić, Ivana Zirdum

Razrednica: Nada Golić

OPROŠTAJ SA ŠKOLOM

U posljednjih osam godina, ova je škola bila moj drugi dom.

U nju sam ušla kao krezuba prvašica, a izašla kao djevojka koje je stekla mnogo prijatelja, znanja i lijepih iskustava.

Lidija Poleksić, 8.b

Hvala Bogu što idem u ovu školu jer su cure prva liga! Hrvoje Bogunović, 8.d

MATURALAC

Konačno je stigao dugo očekivani maturalec! Pospani, ali veoma uzbuđeni u jutarnje svitanje novoga dana krenuli smo na put.

Naše prvo odredište bio je Zadar koji nam je pokazao ljepotu dalmatinske baštine. Crkva sv. Donata dokaz je da smo i mi Hrvati ponosni vlasnici povijesnih i kulturnih znamenitosti.

Morske orgulje, jedne od prvih u svijetu, ostavile su bez daha sve prisutne. Svi smo se opustili uz tajanstvene zvukove mora, puštajući da nam misli odlutaju.

Neispavani i praćeni nesnosnom vrućinom, živnuli smo čim smo ugledali paklene vrhove našeg posljednjeg odredišta, Nacionalnog parka Paklenice. Prirodne ljepote Paklenice zauvijek će nam zauvijek ostati u sjećanju, baš kao i cijeli ovaj maturalec.

Ena Čurić, Matea Majdandžić i Nika Svilar, 8.a

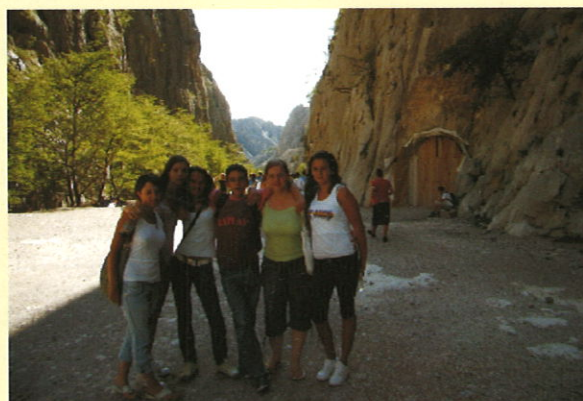
Predivni slapovi Nacionalnog parka Krke toliko su nas oduševili da smo se na trenutak poželjeli osvježiti u hladnoj i bistroj vodi slapova. No utješili smo se ovom fotografijom koja će nam zauvijek ostati u sjećanju.

Uz poglede na bijele zidove svjetski poznate Šibenske katedrale, htjeli smo zaviriti unutra i dublje istražiti njenu unutrašnjost, ali to nije bilo moguće zbog vjenčanja, te smo se zadovoljili vanjskim izgledom

Ova slika dokaz je ludog provoda u Biogradu, gradu u kojem smo se smjestili. Ona pokazuje tek početak naše nezaboravne večeri.

U boj, u boj, za obraz svoj!

Povodom proslave 18. rođendana Konvencije o pravima djeteta, u Zagrebu je 20. studenoga 2007. održana Konferencija za male novinare. Sazvala ju je pravobraniteljica za djecu Mila Jelavić. Slavljenička torta poslije konferencije nas nije mogla zasititi. Krenuli smo u posjet McDonaldsu. Spontano smo putem postali fotomodeli. Fotografili smo se uz naše hrvatske velikane čiji su nas spomenici i skulpture pratili putem do McDonald's-a. Rado smo osmislili stihove i prisjetili se tih naših zagrebačkih nasmijanih trenutaka. Tako smo iskoristili pravo djeteta na obrazovanje, zabavu i smijeh!

Anđela Mrvelj, 7.e

Tomislav, kralj voli domovinu znaj,
ako dirneš Hrvatsku, uportijebit će mač i malji!

Kmetova, mađarizacije i germanizacije
nema gdje Jelačić banuje,
stoga mač u zrak,
da i u našem srcu hrabrost
tog frajera stanuje!

Kao guske u maglu srljat nećemo, jer
kao Starčević, Ante svojom glavom
mislit krećemo.

Teško je biti star i biti sam kaže Ujević, Tin.
Smrknuli smo se uz njega da nam fotka
bude in.

fotkom i
stihom
kroz
povijest,
fiziku,
književnost
i
kiparstvo

Nikola Tesla po znanosti vesla,
kopa i ruje da dođe do struje.

Ivan Kožarić prizemljio je sunce na
zagrebačkoj špiči da ogrije hladna srca
tračERICA dok su na kavici.

Antonio Varoščić i Ilijano Vrbat, 5.e

Što nam priroda kaže

Svake godine učenici trećih razreda odlaze na terensku nastavu u Popovićevu šumicu.

To je izletišta koje se nalazi na obroncima Diljgore, sjeverno od grada pa je odlično mjesto za svladavanje i uvježbavanje snalaženja u prostoru.

Koliki je obzor puža?

Na početku školske godine, 13. rujna 2007. ovogodišnji trećaši učili su kako se snaći u prirodi. Na satu prirode otkrivali su gdje mahovina raste, gdje je mravinjak, uočavali na kojoj strani svijeta su krošnje bujnice, a gdje i zašto se skupljaju bubice.

Određivali su gdje pada sjena i kako se snalaziti u prirodu pomoću sunca. Bio je tu i jedan panj kojem su brojali godine i povezivali širinu goda s vremenskim uvjetima, te zaključili u kojem položaju je stablo raslo. Sve su to vrijedno bilježili, a za zadaću su imali napraviti kompas.

Poslije zabavnog učenja na red su došle športske aktivnosti. Djevojčice su igrale graničar, a dječaci nogomet.

Zaključili su da se u prirodi i nije tako teško snalaziti, a učenje je lakše i zanimljivije.

Magdalena Ivanko, 3.b

Učitelj nam usmjerava pažnju na bitno

Mali veliki čuvari šuma

U našoj školi se redovito provode proljetna i jesenska akcija sakupljanja starog papira. Skoro redovito je to 20 tona po akciji što znači 40 tona papira u obje škole.

Novcima od papira pomažemo potrebitima, a novina je da dobivenim novcem plaćamo ekskurzije nekim učenicima.

Naravno da najbolji razredni odjeli, s najviše prikupljenog papira, putuju na nagradno putovanje u Bizovačke toplice. U proljetnoj akciji su to bili odjeli 4.c i 6.a, a u drugoj jesenskoj akciji su najuspješniji odjeli 3.d iz Malog Pariza i 6.c iz matične škole.

Sakupljanjem starog papira čuvamo šume, štedimo energiju, ne zagađujemo vode, smanjujemo otpad. Evo naših rezultata jesenske akcije 17. listopada 2007.

RAZREDNA NASTAVA MATIČNA ŠKOLA: 6.116 kg

RAZREDNA NASTAVA "MALI PARIZ": 4.839 kg

PREDMETNA NASTAVA: 7.471 kg

UKUPNO SAKUPLJENO: 18.426 kg

Mali čuvari na djelu

Samo jedna iskra je dovoljna

Nesretni događaj koji se dogodio prošle godine na Kornatima, sve je potresao. Pokrenuta je akcija „Požar“ kako bi potaknuli djecu da svojim razmišljanjima i zaključcima pouče svoju okolinu o problematici šumskih požara. Učenici 5. razreda su na satu hrvatskoga jezika pisali kratke poruke na eko-razglednice nastale na temelju dječjih likovnih radova.

Mihaela Šimunović, 5.d

Molim vas, susjedo, nemojte više paliti vatru na igralištu jer prošli puta kada ste je zapalili, izgorjela je trava u kanalu i na igralištu. Dominik i ja smo je gasili da se ne bi proširila do kuća. Sljedeći puta ako budete htjeli nešto zapaliti, pozvat ćemo broj 93(vatrogasci) ili 112(žurno spašavanje i uzbunjivanje).

Viktorija Voronjecki, 5.d

Dragi tata! Ako već moraš pušiti, onda, kada se vozimo autom, molim te nemoj baciti opušak kroz prozor jer može nastati veliki požar. Ako vidiš požar, nazovi 93 (vatrogasci). I kada pečemo meso na roštilju, nemoj ništa baciti i budi jako pažljiv jer se može napraviti veliki požar. Čuvajmo prirodu!

Pripremila Nikolina Živković, 5.e

Zdrava prehrana u našem boravku "Omiljeno" varivo ječmena kaša

Prava je novost u našem boravku što smo se uključili u program zdrave prehrane, jer naravno, želimo biti zdravi i snažni. Nezdravu hranu zamijenili su: juha od povrća s integralnom rižom, varivo s mrkvom, krumpirom, brokulom i cvjetačem, pirjana teletina, kupus s korjenastim povrćem, juha od brokule, umak od ribe te naše " omiljeno " varivo od ječmene kaše s mrkvom, krumpirom, peršinom i suhim mesom, tzv. " geršl " ili " ričet ". U početku smo se mrštili na okuse zdravo pripremljene hrane, a sada se polako privikavamo jer znamo da je zdravije na prvom mjestu. Tako siti i zdravi možemo ponovno prionuti radu te se potruditi da naše zadaće napisane u produženom boravku budu točne i uredne!

Kada jelovnik sličan ovom bude i u našim domovima, brže i lakše ćemo se i u boravku priviknuti na novu, zdravu hranu.

Naši boravkaši

Voćna kraljica- jabuka

Povodom Dana jabuka u našoj školi je 19. listopada 2007. postavljena izložba jabuka. Izložbu je organizirala ekološka skupina naše škole koju vodi učiteljica Anita Puškarić za učenike razredne nastave, a nastavnik Velimir Kljajić za učenike viših razreda.

Na štandovima je bilo izloženo mnogo sorti jabuka kao što su: zlatni delišes, crveni delišes, jonagold, greeny smith, ukrajinka, boskop, kožara, okruglina, zimika, šiljika i još mnogo drugih sorti prelijepih sočnih i mirisnih plodova tog prekrasnog voća. Zanimljiva je bila jabuka srčika iz Tadijanovićevo dvorišta u Rastušju.

Bilo je tu i mnogo jabučnih proizvoda: kompota, pekmeza, sokova, jabučnog octa, raznih kolača i sočnih štrudli. Izložba je bila dobro organizirana, jer svatko je mogao naći nešto za sebe, a ja sam uživala u svim tim raznolikim bojama i mirisima tog kraljevskog voća.

Matea Jezidžić, 3.b

Ovako izgledaju neprskane jabuke

IZ KUTA MALOG HRČKA

Da nam je dr. Dollittle prevodio što životinje misle, možda bi nam jedan mali hrčak dao sljedeću izjavu:

Povodom Dana životinja moj me vlasnik odnio u svoju školu na izložbu. Bio sam ponosan mali hrčak koji se penjao, skrivao i njuškao po cijelom kavezu. Ali moj ponos je nestao kada su došla djeca koja su me pipkala, plašila, strašila i rugala mi se. Bio sam jako tužan jer sam za njih bio samo životinja, a oni ljudi? Moj vlasnik uopće nije mario za mene i nije me štitiio. Uskoro sam postao samo mala igračka. Čak su me htjeli primiti u ruke, ali nastavnice nisu dale. Cijelu izložbu sam se skrivao u svojoj kućici i ispod slame, preplašen i tužan. Onda su došla i neka drukčija djeca u većoj skupini. Hvalili su me, davali mi komplimente, a ja sam samo za njih pravio svoje male akrobacije.

Ako dođem opet na izložbu, izvodit ću akrobacije u svom kavezu, samo dobroj i brižnoj djeci. Izmislit ću još poneku, za njihov osmijeh. Jedva čekam ponovni susret!

Željka Wächter, 5.c

Izložba kućnih ljubimaca

Gradonačelnik u gostima

U posjet prvašima naše škole došao je gradonačelnik dr. Mirko Duspara. Darivao je najmlađe učenike školskim priborom, ali ni prvašići nisu ostali dužni. Uz pozdrav dobrodošlice darivali su ga slikom naše učenice. Bio je to važan događaj za sve nas.

Iskoristio sam njegov boravak u školi i postavio mu nekoliko pitanja. Odgovorio je da će do zimskih praznika proraditi gradsko klizalište, što se i ispunilo. Na pitanje o informatizaciji škole, obećao nam je svake školske godine računalo za jednu učionicu. Sudeći po klizalištu, možda se i ovo obećanje ispuni.

Jakov Čurić, 3.b

Nagrađena slika za gradonačelnika i cvijeće za dogradonačelnicu

Slavonijo, zemljo i ruha i kruha!

Uz Dane kruha u svakom se kutu osjećao dah Slavonije. Iz starinske krušne peći virio je topli kruh. Ispod peći smjestila se kvočka u sepetu, a ona je najviše budila znatiželju prvašića. Do nje se smjestila košnica sa slatkim medom, u koji smo kriomice umakali prste. Desno od peći, na tkanom stolnjaku bila je daska i razvijalo, te zamijesito tijesto za paprenjake. Cijelu sliku uokvirili su vezeni peškiri i još puno ručnog rada. Ispred njih pružio se bogat stol, prepun kruha i kolača. Starinski predmeti podsjećali su na prošlost i naše pretke.

Izložba je imala puno posjetitelja. I ja sam bio oduševljen, te s ponosom mogu reći: "Slavonijo, zemljo i ruha i kruha!"

Ivica Čabraja, 4.e

Alaj je ukusna ova izložba

Dan kravate

U četvrtak, 18.listopada u cijeloj zemlji se obilježavao Dan kravate. Taj dan učenici trećeg razreda naše škole sudjelovali su u prigodnom programu kojim se Dan kravate obilježio i u našem gradu.

Posebno smo za tu prigodu obukli košulje i stavili kravate. Zajedno s učiteljem krenuli smo prema Korzu gdje je organiziran prigodan program. Bili smo prisutni stavljanju kravate na kip prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. Poslije toga smo otišli u Hotel Lotos. Tamo su nas počastili jelom i pićem. Na poklon smo dobili lijepe leptir mašne. Cijelu svečanost je snimala naša Slavonskobrodska televizija.

Stefan Karapadža, 3.c

U tatinjoj vjenčanoj kravati

Dan otvorenih vrata

Pripremajući se za Uskršnji sajam, 27.3.2007. održali smo Dan otvorenih vrata. Toga dana vrata učionice su bila otvorena svima koji su nam željeli pomoći.

Roditelji, braće, sestre i odgajateljica bili su nam od velike pomoći. Izrađivali smo cvjetove, bojali pisanice, pravili zečice i zajedno se zabavljali. Svi smo bili jako vrijedni i sretni jer su nam pomagali naši najdraži.

Taj dan je bio poseban i svima nam je ostao u lijepom sjećanju.

Maja Čalušić, 3.d

Pogodite tko pomaže
Marinu Glavašu?

Dragi sveti Nikola!

Osnovnu školu „Antun Mihanović“ 6. prosinca posjetio je sveti Nikola. Ove godine došla su čak dvojica i sa sobom doveli i dva krampusa. Djeca su pjevala i glumila, a svi učenici dobili su poklone. Moj razred, 3.b dobio je starinski slatkiš, šećernu jabuku.

Sanda Šimunović, 3.b

Jedva čekam tvoj dan. Želim da svakom djetetu doneseš ponešto. To se odnosi i na mene. Želim da mi doneseš slatkog malog medu, jer volim životinje. Ispuni svakom djetetu želju. Ja sam dobra kod kuće i u školi. Svi volimo što dolaziš. Želim da ti dođeš, a nemoj dovesti krampusa.

Voli te tvoja,

Ines Ilić, 3.d

Zašto dva Krampusa?

Ususret Božiću

Ove godine je božićna priredba održana u velikom i lijepo uređenom prostoru Mjesnog doma Mali Pariz. Zbor je za dobrodošlicu roditeljima i ostalim uzvanicima pjevao božićne pjesme. Učenici su sa svojim učiteljima pripremili i izveli pjesmice, recitacije, igrokaze i plesove. Svi roditelji bili su ponosni i radosno su pljeskali. Svojom nazočnošću počastio nas je i dekan Brodskog dekanata prečasn Stjepan Belobrajdić.

Priredba je razveselila i sve druge u dvorani.

Ivana Bogunović, 4.d

Rasplesane klinceze

Školske poklade

U ponedjeljak, 4. veljače održane su školske poklade. Iz svakog razrednog odjela prosudba je birala dvije najuspješnije maske koje su kasnije ušle u završnicu kada se biralo pet najuspješnijih školskih maski. Zadatak im nije bio nimalo lak. Bilo je tu vila, vještica, vilenjaka, prinčeva, rokerica i rokerica, ali i penzića.

Za pet najuspješnijih maski škole povjerenstvo je izabralo: Kremenka i Kamenka, Pingvina, Ribu, Kukuruz i Vazu s cvijećem. A sad da vam odam tajnu, ja sam se skrivala ispod maske ribe.

Magdalena Matković, 3.c

Najuspješnije i nagrađene maske

Valentinovo u našoj školi

Naša škola ima dugu tradiciju obilježavanja Valentinova. Tako je bilo i ove godine.

Prosudbeno je povjerenstvo imalo težak zadatak. U igri je bilo dvanaest parova, a svi su bili zabavni, šarmantni i, pored svega, lijepi. Osim toga su pokazali koliko su dosjetljivi i duhoviti jer su odgovarali na pitanja koja su im postavljali voditelji programa, Marija Pavić i Viktor Mautner. I program je bio zanimljiv.

Ovogodišnji Valentin i Valentina su Nika Svilar i Marko Jelavić. Uz malo plesa i glazbe razišli smo se kućama. Ovogodišnje Valentinovo je bilo odlično i zato, dragi sedmaši, neka vam ovo bude preporuka.

Marija Pavić, 8.b

Prvo mjesto izmaknulo mi je za dlaku LiDraNo 2007.

Ivana s mentoricom
Vesnom Bušić

U ponedjeljak, 7. svibnja 2007. godine krenula sam na Državno natjecanje sa svojom mentoricom Vesnom Bušić.

Po dolasku u Šibenik, smješteni smo u hotelsko naselje Solaris. Upoznala sam se sa sugrađankama, učenicama XI. osnovne škole s kojima sam bila u sobi. Dan je brzo prošao, a navečer smo ponavljali za sutrašnji «danD».

Osvanuo je i taj dan. Stigli smo u OŠ «Vidici», gdje je održano natjecanje. Budući da mi je to bilo prvo državno natjecanje, imala sam tremu. Sam test i nije bio toliko težak jer sam bila dobro pripremljena. Nakon natjecanja imali smo slobodno vrijeme, a navečer smo dobili rezultate. Treća sam!!! Bila sam presretna, iako sam nakon uvida u rezultate shvatila da mi je 1. mjesto izmaknulo «za dlaku».

Osjećaj koji vas prati kada primete priznanje na državnoj razini teško je opisati...

Vratila sam se u svoj Brod, bogatija za vrijedno iskustvo i 3. mjesto.

Puno hvala mojoj mentorici, nastavnici Vesni Bušić.
Ivana Pospisil, 8.b

Od 21. do 24. travnja moja učiteljica Vlatka Dabčević Čeliković i ja prisustvovali smo Državnoj smotri LiDraNo. Smotra je održana u istarskom gradiću Novigradu. Ta su ga četiri dana opsjedali najbolji dječji glumci, recitatori, pisci i novinari. Mi smo nastupali s monologom koji sam napisao *Pusti ga, on je mali*. Predstavnice naše škole bile su i Đurđica Vinković s voditeljicom Marijom Sučević predstavljajući naš školski list *Meteor*.

Svi sudionici LiDraNa bili su smješteni u lijepom hotelu Laguna. Vidjeli smo i čuli mnogo igrokaza i monologa. Naše nastupe ocjenjivali su priznati glumci, pisci i novinari. Vrijedilo je čuti njihove pohvale i kritike. Neki od poznatijih su: Enes Kišević, Željka Horvat Vukelja, Vlasta Ramljak i drugi. Upoznao sam mnogo prijatelja iz mnogih krajeva Hrvatske. Četiri dana brzo su nam prošla i morali smo se oprostiti. Umorni, ali zadovoljni napustili smo Novigrad. Zahvalan sam mojoj učiteljici što sam se našao na Državnoj smotri u Novigradu.

Josip Ereiz, 5.d

Josip s učiteljicom u Novigradu

Državni susret GLOBE škola 2007.

Naša škola dugi niz godina uključena je u GLOBE program, pod kojim se porazumijeva prikupljanje podataka iz okoliša, na bazi mjerenja i opažanja, slanje podataka u GLOBE bazu podataka, prikazivanja tih podataka, kao i naš pozitivan odnos prema okolišu.

U sklopu prikupljanja ovih podataka izvode se i praktični radovi, kao i radovi na terenu. 21.-23. svibnja 2007. u sklopu Državne GLOBE smotre održane u Malom Lošinj u našu školu predstavljali učenici Nikola Mašić, Iva Majić i Borna Puljko, koji su zajedno sa nastavnicama Jadrankom Horvat i Zdenkom Suričević, otputovali na ovu Smotru. Zajedno sa učenicima iz ostalih GLOBE škola

pristupili smo smotri i orijentacijskom natjecanju. Domaćin ovog susreta bila je Osnovna škola "Marija Martinolića" iz Malog Lošinja. Na orijentacijskome su natjecanju bila obuhvaćena znanja i vještine iz raznih područja biologije, kemije i geografije, kao i snalaženje u prostoru.

Naša škola pokazala je veliko i zavidno znanje, te postigla visoko 2. mjesto na državnoj razini.

Borna Puljko, 8.a

Ekipe na orijentacijskom natjecanju

Odlični uspjesi Antonia Kolovrata

Držimo mu palčeve

Na 45. hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa koje je održano u Dubrovniku, sredinom travnja 2007. godine, Antonio Kolovrat, učenik naše škole, osvojio je 1. nagradu u kategoriji učenika do 11 godina. Početkom prosinca iste godine na natjecanju komornih sastava, u kategoriji dva, Antonio i njegova kolegica Paulina Kovačević osvojili su 3. nagradu.

Antonio je s učenjem gitare krenuo vrlo rano, s nepunih 6 godina. Prva profesorica bila mu je Zdenka Seletković. Danas je učenik drugog razreda OGŠ «Ivan Zajc» Slavonski Brod. Potaknuti uspjehom našeg prijatelja potražili smo njegovu sadašnju profesoricu, Mirelu Jagodić, koja

je za Antonia izjavila:

«Antonio je izuzetno nadaren i marljiv učenik. Imati takvog učenika u svojoj klasi, san je i ponos svakog učitelja. Antonio veoma voli svoj instrument, a što je još važnije bistar je i svakodnevno vježbanje mu ne predstavlja nikakav problem. Takva kombinacija donijela je i prvi veliki uspjeh ovom mladom gitaristu. Nastavi li se razvijati ovim tempom, očekuje ga sjajna gitaristička budućnost.»

Magdalena Ivanko, 3.b

5+ SVEZNALICAMA I KREATIVCIMA

2006./2007. školske godine naši su učenici bili vrlo uspješni na natjecanjima i smotrama. Učiteljsko vijeće ih je pohvalilo i nagradilo na proslavi Dana škole.

S ponosom navodimo njihova imena.

MEĐUNARODNA NATJECANJA

TAEKWON-DO

Ana Bodon, 8. d
Anito Vukoja, 7. b
Antonija Horvaćanin, 6. b
Sanda Livia Maduna, 8. b
Voditelj: Dominik Maduna

AKROBATSKI ROCK'N'ROLL

Đurđica Vinković, 8. b
Iva Kekez, 8. a
Korana Petričević, 8. c
Patricija Mostarkić, 8. a
Sonja Petkov, 8. a
Tomislav Žalac, 8. d
Voditelj: Igor Vinković

LIKOVNA KULTURA NATJEČAJ LIONS CLUBA

Lorena Deanković, 7. c
Voditeljica: Ankica Vuletić

DRŽAVNA NATJECANJA

8. SUSRET HRVATSKIH GLOBE ŠKOLA, Mali Lošinj, 2. mjesto

Borna Puljko, 8. a
Iva Majić, 8. e
Nikola Mašić, 8. e
Voditeljice: Jadranka Horvat i Zdenka Suričević

BIOLOGIJA, Šibenik, 3. mjesto

Ivana Pospisil, 8. b
Voditeljica: Vesna Bušić

LIDRANO, Novigrad, Meteor

Đurđica Vinković, 8. b
Voditeljica: Marija Katalinić

LiDraNo, Novigrad, pojedinačni scenski nastup

Josip Ereiz, 5. d
Voditeljica: Vlatka Dabčević-Čeliković

LIKOVNA KULTURA - «LIJEPA NAŠA», natječaj u organizaciji Turističke zajednice

Anđela Mrvelj, 7. e
Iva Rogošić, 7. e
Voditeljica: Ankica Vuletić

MATEMATIKA, Krk

Damir Mirković, 8. a
Voditeljica: Mirna Pajnić

Matija Bilić, 8. e
Voditeljica: Marica Hercog

Stolni tenis, Rovinj, Umag, 6. mjesto

Filip Ferić, 8. c
Ivan Krznarić, 8. c
Filip Jurković, 6. e
Voditelj: Predrag Latinović

REGIONALNA NATJECANJA

SUSRET MALIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE, Cernik,

Ena Bašić, 7. e
Voditeljica: Marija Sučević

LIKOVNA KULTURA - LIK, Zadar

Elizabeta Smuda, 6. a
Ina Selak, 8. b

Marin Kurtušić, 8. a
Tomislav Kampić, 8. d
Voditeljica: Ankica Vuletić

MATEMATIKA, Stari Mikanovci

Andrija Sentić, 5. a
Mihovil Ilakovac, 5. a
Voditeljica: Marina Sudarević

Dominik Perković, 7. c
Krešimir Kolesarić, 7. e
Voditeljica: Mirna Pajnić

Monika Mirković, 6. a
Voditeljica: Katica Blekić

STRELJAŠTVO, Osijek

Ana Bodon, 8. d
Irena Kolesarić, 5. d
Katarina Bodon, 5. d
Voditeljica: Romana Čičić

KOŠARKA, Slavonski Brod, 3. mjesto

Andrea Paulić, 8. c
Barbara Marković, 7. d
Danijela Martić, 7. d
Dragica Drmić, 6. a
Ela Vučković, 8. d
Iva Majić, 8. e
Iva Radičević, 7. a
Katarina Miljak, 7. d
Marija Kolar, 7. d
Marijana Drmić, 8. c
Matea Čuk, 8. a
Matea Tominović, 8. e
Voditelj: Damir Božić

GIMNASTIKA, Osijek,

Borna Tomičević, 4. b
David Havrišan, 5. a
Igor Kladarić, 3. c
Jakov Čurić, 3. b
Voditelj: Dragutin Sojčić

Natječaj Europskog doma Slavonski Brod:
Projekt za poboljšanje uvjeta života i rada u školama

Parlament mladih - učenički glas etno-zbirci

Europski dom Slavonski Brod raspisao je natječaj za projekte radi poboljšanja uvjeta života i rada u školama, a koji bi svojim sadržajem pridonosili i lokalnoj zajednici.

Projekt učenika naše škole, Zavičajna etno-zbirka, uspješno sam predstavio na sjednici trećeg saziva broskog Parlamenta mladih 8. studenog 2007. godine.

Uz predstavnike naše škole, okupili su se predstavnici 14 osnovnih i srednjih škola. Ideja učenika naše škole je urediti i osvijetliti neiskorišteni dio škole (prostor ispod stepeništa) i u njemu postaviti etno-zbirku odjeće, igračka i ostalih tradicionalnih predmeta kojima su se nekada koristili naši stari.

Zahvaljujući glasovima mladih

parlamentaraca, Projekt naše škole ocijenjen je najboljim te je škola dobila financijsku potporu od 5 000 kuna za pokretanje ovog Projekta.

Do sada je prikupljen znatan dio eksponata, a dobivena financijska sredstva samo su dio potrebnih sredstava za realizaciju zamišljene zavičajne etno-zbirke.

Fran Galić, 8. a

Razgovarali smo s tetom čije priče volimo slušati više od gledanja crtića

Više volim pričati nego biti urednica Modre laste

Naši prvašići, naučivši čitati, primili su 5. veljače 2008. svoje iskaznice i postali članovi naše školske knjižnice. Zanimljivom pričom u kojoj su i sami sudjelovali obradovala ih je književnica i urednica *Modre laste* gospođa Željka Horvat - Vukelja. Poslije je uslijedio susret s novinarima i literarcima. Pričala nam je o pričanju. Nismo mogli, a da joj ne postavimo i nekoliko pitanja:

Ljubavna žabica otkrit će tko voli Martinu

***Zašto su Vam narodne priče najzanimljivije priče?**

Zato što se prenose s koljena na koljeno. Ako je nešto dosadno, ma kome ćete vi to pričati? Ono što nije bilo jako dobro, smiješno, romantično, strašno, napeto, to se u prepričavanju zaboravi. Preživjele su usmenom predajom najzanimljivije priče.

***Jesu li bajke koje se danas pričaju djeci, njima primjerene?**

Bajke koje mi danas pričamo i čitamo djeci su prestašne. Neke i nisu bile pisane za njih. Recimo, Crvenkapicu je Charles Perrault napisao za tete u salonima, u onim bogatim haljinama s velikim dekolteom i frizurom na katove. One su se, čuvši za vuka koji će pojesti baku, onesvještavale od straha. Danas je to nama smiješno, ali ako se vratimo u

He,he, zar na glavu s njima?

njihovo vrijeme bez televizije, kina, jasno nam je da su onda samo mašta i odličan pripovjedač bili vrhunska zabava.

***Imate li tremu kad pričate pred publikom?**

Nije lako javno pričati. Nije to ni meni na početku lako išlo. Javno pričanje se treba vježbati. Vježbaš upravo tako kad te pita prijateljica da joj prepričaš kraj filma. Treba uočiti bit. Prepričati film je umijeće. Treba pričati ono što je najvažnije, najzanimljivije, bitno. Onda nestaje trema, a raste samopouzdanje.

***Jeste li redovito čitali lektiru?**

Ne. Bila sam odlična u gimnaziji, a švercala sam se s lektinom. Znae kad sam ih pročitala? Kad je mojoj kćerki u srednjoj školi trebalo pomoći jer nije sve stizala pročitati.

***Što radite kao urednica *Modre laste*?**

Kada autor donese rukopis, onda uzimam uredničke škare: malo kratim, malo dodajem neki međunaslov, podnaslov, nadnaslov.

***Kad bi neko dijete ponudilo svoj rad *Modroj lasti*, bi li moglo postati suradnikom vašeg lista?**

Kako ne. U 7. broju u ožujku 2008. ćete imati nagradni natječaj za sinopsis. Na pola stranice ili na stranicu, morate napisati i osmisлити radnju nekog filma. Prijavite se!

Što s ovim hula-hopkama?

***Član ste komisije na LiDraNu. Zašto samo jedan učenik može predstavljati školski list, a puno vremena i suradnika treba da se on napravi?**

Zbog novaca! Ili bi došlo više učenika kao predstavnici jednog lista ili možemo pozvati više školskih listova s manjim brojem predstavnika na LiDraNo. Središnji se odbor onda odlučio za više školskih listova!

***Što više volite: pričati djeci priče ili biti urednica dječjeg lista?**

Pričati. Strašno mi je naporno biti urednica. I kod kuće moram puno toga raditi. Pa autori ne poštuju rokove, moraš ih zvati. A kako ću vikati na odrasle ljude? Pa ilustrator nije na vrijeme donio ilustracije. Onda se oni u tiskari ljute na mene što na vrijeme ne predam list na tiskanje. U pisanju moraš upotrijebiti i prste, a u pričanju sam jezik radi!

Tea Ivanković i Helena Junačko, 5.e

Ulični rječnik zavladao školskim hodnicima

Hrvatski jezik govori 4,4 milijuna ljudi u Hrvatskoj te naši iseljenici. Kad bi raširenost hrvatskog jezika uspoređivali s raširenošću drugih svjetskih jezika, dobili bismo zabrinjavajuće podatke. Nas Hrvata u Hrvatskoj ima otprilike kao i Engleza u pola Londona! Čemu onda izbjegavanje našeg hrvatskog književnog jezika, jezika koji učimo kroz cijelo školovanje i koji čini nas Hrvate jedinstvenim narodom? Većina tinejdžera misli kako je *frajerski* govoriti uličnim rječnikom, tzv. žargonom. Što je tome razlog? Provele smo anketu među učenicima predmetne nastave. Izdvajamo neke odgovore:

*Zašto govoriš žargonom u svakodnevnom životu?

Osoba A: Lakše se sporazumijevamo.

Osoba B: Pa to je stvar navike!

Osoba C: Slobodnije je i opuštenije, ne moram posebno razmišljati kako govorim.

Osoba D: Žargonizmi su totalno cool! Super zvuče!

Osoba E: Svi moji *frendovi* pričaju uličnim jezikom, pa tako i ja!

*U kojim prilikama koristiš žargonizme?

Osoba A: Kada sam vani, u školi, u svakodnevnim razgovorima.

Osoba B: Uvijek!

Osoba C: Samo kada sam s društvom.

*Zašto u opuštenim svakodnevним situacijama ne govoriš standardnim jezikom?

Osoba A: Težak je!

Osoba B: Ne želim!

Osoba C: Kako bi moj razgovor zvučao kada bih stalno morao paziti govorim li mogao umjesto *mog'o* ili glazba umjesto *mjuza*?

Osoba D: De dobro je, pa nitko od mojih prijatelja ga ne govori.

*Koji su žargonizmi najčešći dio tvoga govora?

Osoba A: Kužiš, super, sorry, ok, cool, in, strava, mrak... Mogla bih još nabrajati, al' te nekako svi govorimo. I da, još i kebura, kečina. Ono, nekad je i dobijem, he, he! A tek vulgarizme kad bih počela nabrajati!!!

Osoba B: Pa najčešće me nastavnica ispravlja kod mogo, reko, išo, neš, htjeo, đe, oš! Uh, što me to naživcira! Umori me kad moram mislit' što govorim!

*Što predlažeš od književnih riječi kao zamjenu za sveprisutni žargonizam super?

Osoba A: Odlično, predivno, divno, izvrsno!

Osoba B: Krasno, sjajno, prelijepo, savršeno!

Svi mi ponekad volimo u razgovoru koristiti žargon jer je on *in* među nama tinejdžerima. Ipak, rastužila nas je činjenica da naši vršnjaci standardni jezik koriste samo u nastavi hrvatskoga jezika. Ako i tada! Zar na mladima svijet ne ostaje? Nismo li mi ti koji bismo ga trebali promicati i biti ponosni što smo Hrvati?

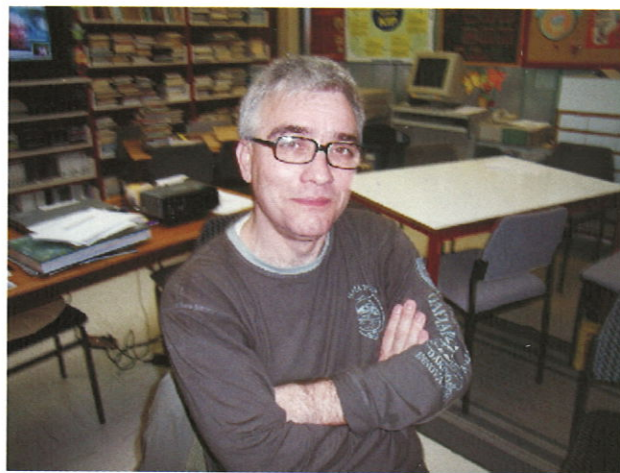
Ena Ćurić i Ivana Šplihal, 8.a

Izjava književnika ZVONKA TODOROVSKOG

Lekcija o hrvatskom jeziku i čitanju

Tijekom književnog jutra s hrvatskim književnikom makedonskog podrijetla Zvonkom Todorovskim, naša knjižničarka Dinka zamolila ga je da nas podsjeti na važnost čitanja. Gratis smo dobili i pouku o našem jeziku.

Nije čitati važno zato da se vi hvalite koliko ste knjiga pročitali ili hoćete li dobiti četiri ili tri iz lektire! Hoćete li se provući ili ćete to štreberski naučiti i dobiti pet? Čitanje je važno da biste naučili govoriti, da svoje misli možete izlagati, ali razumljivo i s raznovrsnim riječima. To još nazivamo vokabularom. Provedena je anketa i rezultat ankete je da prosječan Hrvat govori s 350 do 400 riječi. Pa to je strašno! S 400 riječi engleskog jezika možete se sporazumijevati bilo gdje u svijetu. Jezik nisu kratke rečenice u kojim ćete vi iskazivati svoje osnovne potrebe. Jezik nije subjekt i predikat. Jezik je nešto po čemu će vas kasnije ljudi procjenjivati. Nitko ne voli čovjeka koji priča nešto, a iz toga ne možemo izvući gdje je bio, tko je bio, što su radili. Čitajući učimo!!! Npr., ja sam u 6. i 7. razredu čitajući naučio što su to koralji u jugozapadnoj Africi. Sad bi mi netko

mogao reći: *A što je to sad bitno znati što je koral?* Ali ja sam to naučio i ja ću to pamtit do kraja života. Ako mi nećemo govoriti hrvatski, tko će onda?! Zato djeco, čitajte jer vam neke knjige mogu promijeniti život u boljem smislu i počet ćete drugačije razmišljati!

Pripremila: Anđela Mrvelj, 7.e

Predstava „Čarobnjak iz Oza“

U utorak 5. veljače 2008. godine, odgledali smo predstavu „Čarobnjak iz Oza“ redatelja Serđa Dlačića.

U predstavi su glumili, nama poznati glumci, Dječjeg kazališta «Ivana Brlić Mažuranić» iz Slavonskog Broda: Stanislav Hudi-Čarobnjak iz Oza, Ana-Marija Vlajnić-Dorothy, Valentina Srnojević- Strašilo, Bruno Briznej -Limeni drvosječa i Darija Vlajnić-Plašljivi lav. Kompozitor Igor Karlič dobro je uskladio glazbu uz poznatu priču o djevojčici Dorothy koju je uragan donio iz Kanzasa u Oz. Dorothy želi doći kući. Od vještice sa sjevera saznaje kako joj može

pomoći veliki čarobnjak iz Oza. Dorothy krene na put do velikog čarobnjaka. Na putu upoznaje nove prijatelje: Strašila koji želi malo mozga, Limenog drvosječu koji želi srce i plašljivog lava koji želi hrabrosti. Tri neobična lika trebaju pomoć djevojčice, čija će im nevinost pomoći da se upute prema ostvarenju svojih snova. Priča sadrži vrlo pozitivnu poruku da treba svladati svoje strahove, a da je, s druge strane, u redu osjećati strah, te da ni jedan čovjek ne mora znati sve.

Domagoj Šarić, 3.c

IZLOŽBE: BIBLIJA KROZ VJEKOVE I KOJE DOBRE ŠUZE!

Učenici naše škole 7. prosinca 2007. godine posjetili su izložbu Biblija kroz vjekove. Izložbu je organizirala Središnja biskupija i fakultetska knjižnica Đakovo i Gradska knjižnica Slavonski Brod gdje je izložba i postavljena.

Organizatori su pokazali dio bogatstva kojim raspolažu naše knjižnice i privatne zbirke. Vidjeli smo tekstove Biblije na hebrejskom, grčkom, latinskom, ali i na hrvatskom jeziku. Izložene su knjige za liturgijsku upotrebu, ilustrirani prilozi i predmeti koji se spominju u Bibliji i pripadaju biblijskom svijetu. Izložbu upotpunjuju neki predmeti kojima su se koristili (ili se još uvijek koriste) Židovi u svom religioznom i svakodnevnom životu: **šofar**, rog kojim se najavljuje velike blagdane i jubilejsku godinu; **talit**, molitveni šal koji koriste Židovi za vrijeme molitve; **filakterij**, molitveni remeni s tekstom židovskog vjerovanja, koji se nosi za vrijeme jutarnje molitve i još puno toga.

Saznala sam da je Biblija, u cijelosti ili u dijelovima, prevedena na 2426 jezika!

Knjižničarka Ana Tomićić, koja nas je provela izložbom, naučila nas je da Biblija pripada općoj kulturnoj baštini čovječanstva i bez poznavanja biblijskih sadržaja, događaja i likova nije moguće razumjeti mnoga velika djela svjetske i nacionalne umjetnosti i kulture.

Gabrijela Arelić, 3.b

U petak, 25.1.2008., 8.e i 8.d sa svojim razrednicama su se uputili na izložbu pod nazivom Koje dobre šuze.

Izložba se održavala u Muzeju broskog Posavlja. Kada smo došli u Muzej, lijepo nas je dočekaio kustos Zvonimir Toldi, koji nas je i uveo u cijelu tu priču.

Pokazivao nam je razne oblike cipela, tzv. šuza, koje su se nosile prije i koje se nose sada. Zaključili smo da je velika razlika u izgledu starih i sada modernih cipela. Vidjeli smo puno obuće, od balerinki, štiklica pa sve do čizama, koje su nekada bile u modi, ili kako danas kažemo *in*. Moram priznati da su nosili potpuno lude cipele. Nama to možda izgleda smiješno, ali tako će se i nama za nekoliko stotina godina ljudi samo smijati i čuditi što smo sve to nosili. Cure su se najviše zadržale na cipelama naše poznate pjevačice Alke Vuice, dok su dečki uživali u pogledu na tenisice naših slavni sportaša kao što su: Dražen Petrović, Niko Kranjčar, Stipe Drviš i ostali. Ova nam se izložba jako svidjela i do suza nas je nasmijala. Vjerujem da će u našem gradu biti još mnogo izložbi poput ove.

Marijana Sojčić, 8.e

Kazališna predstava "Nevidljivi Leonard"

20. travnja 2007. u sklopu već tradicionalne manifestacije «U svijetu bajki Ivane Brlić Mažuranić» na kazališnim daskama KKD «Ivana Brlić-Mažuranić» održana je predstava «Nevidljivi Leonard». Predstavu su izvodili glumci poznatog kazališta «Mala scena» iz Zagreba. Prisustvovali su učenici viših razreda naše škole. Mnogima se predstava svidjela jer obiluje žargonima, ali istodobno govori o najčešćim problemima u današnjih tinejdžera. Glumci su svoju ulogu jako dobro odigrali. Već na samom početku poznata glumica Vitomira Lončar svima prisutnima jasno je i glasno rekla kako želi da se ponašaju tijekom predstave. Scenografija je vrlo dobro osmišljena. Predstava je dobro prihvaćena i od mladih, ali i onih malo starijih. Na samom kraju učenici su gromoglasno zapljeskali te se zaputili kući u iščekivanju neke nove predstave.

Ena Ćurić, 8.a

LEDENO VESELJE

Ova zima se razlikuje od svih ostalih brodskih zima.

Na sveopću radost naš je grad dobio dugo očekivano klizalište, na Klasijama. Otvorenje klizališta bilo je u nedjelju 23. prosinca 2007. Večer su nam uljepšale Zagrebačke pahuljice koje su otklizale svoj program. Najviše mi se svidio igrokaz na ledu "Vuk i tri prašćića" koji nas je onako smrznute uspio nasmijati. Veselje je počelo kada je krenuo vatromet koji je iznenadio sve posjetitelje. Obradovali su se rekreativci i članovi slavonskobrodskog curling kluba «Legija». Klub je osnovan 2003. godine i broji petnaestak članova. Zbog nedostatka klizališta, brodski zaljubljenici u ovaj sport, koji su otkrili Škoti još u 15. stoljeću, išli su na treninge u Zagreb.

Nadamo se da će nas naši učitelji povesti na bar jedno ledeno veselje.

Tena Zovak, 8.e

Državno natjecanje Hrvatske turističke zajednice Volim Hrvatsku

Iva Rogošić i ja (Anđela Mrvelj) smo se odazvale pozivu i odlučile se natjecati zajedno sa ostalim učenicima u okviru projekta VOLIM HRVATSKU. Ove godine tema je bila «Hrvatska ljubavi moja». Prve smo bile na županijskom natjecanju, a pobjednici iz ovih županija idu na državno natjecanje, a ono se ove godine

održavalo u Zagrebu. Osobito mi je drago da smo prepoznale baš kao i ostali učenici važnost ove ekološko-edukativne akcije koja ima za cilj prvenstveno očuvanje i zaštitu prirode i okoliša, te ljepšu, cvjetnu Hrvatsku. Bile smo jako sretne kad smo saznale da smo ušle u „društvo“ najboljih u Hrvatskoj. Kako se radilo samo o nijansama hoće li baš nas proglasiti najboljima jer su svi radovi bili

odlični, mislim da su svi zaslužili nagradu. U Tomislavovom domu na Sljemenu, odlično smo se provele, s našom voditeljicom Ankicom Vuletić. Upoznale smo puno novih prijatelja. Nagrade nam je uručio direktor Hrvatske turističke zajednice Niko Bulić. Otišle smo kući ponosne s puno nagrada što smo osvojile 2. mjesto u kategoriji likovnih radova osnovnih škola na razini Republike Hrvatske.

Anđela Mrvelj, 7.e

Galerija pod nebom

Muzej broskog Posavlja je organizirao likovne radionice 18.svibnja na Međunarodni dan muzeja pod nazivom "Galerija pod nebom". Učenici su radili skulpture, kojima su označili put do muzeja, preko glavnog Trga Ivane Brlić- Mažuranić sve do Galerije Ružić u Tvrđavi Brod. Akcija Galerija pod nebom sugerira zajedništvo bez granica s ciljem: ukazati na vrijednost onoga što imamo i važnost pojedinca u čuvanju i stvaranju vlastite i univerzalne baštine. Iz naše škole uključeni ovi učenici : Mario Glavaš, Damir Mirković, Robert Matok, Ena Bašić, Dorotea Šnajder, Matea Brechelmacher, Iva Rogošić, Lorena Dejanković, Iva Janković, Anđela Mrvelj, Ružica Vrbat, Marija Blažević i voditeljica Ankica Vuletić.

Damir Mirković, 8.a

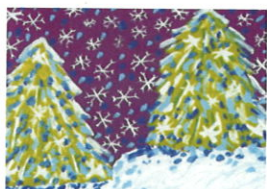

Mario Glavaš, 8.a

Damir Mirković i Robert Matok, 8.a

PLES SVJETLUCAVIH PAHULJA

Matea Bjelobrck, 6.b

Lorena Deanković, 7.c

U likovnom salonu "Vladimir Becić" 19. prosinca 2007. god.održana je osma likovna izložba radova učenika od prvog do osmog razreda osnovnih škola Brodsko-posavske županije. Izložba "Ples svjetlucavih pahulja" posvećena je pjesniku Dragutinu Tadijanović u povodom 102.obljetnice njegovog rođenja.

Na izložbi je učestvovalo dvadeset osnovnih škola sa ukupno 279 učeničkih radova. Tema izložbe vezana je za godišnje doba zimu, snijeg i snežne pahulje.

Nagrađena su dva rada učenika iz naše škole: "Ples pahuljica" Matee Bjelobrck 6.b i "Pahuljice" Lorene Deanković 7.c.

Matea Bjelobrck 6.b

TAMO GDJE VODE ŠUME I VJETROVI GDJE PIRE

Mia Janč, 8.c

Stigao nam je i tjedan naše najdraže književnice "hrvatskog Andersena" Ivane Brlić-Mažuranić. Kao i mnogo škola u Hrvatskoj i naša škola pridružila se natjecanju koji je objavila Galerija umjetnina grada Slavonskog Broda s motivom njenih bajki. Učenici su bili jako maštoviti, a svaki rad je bio originalan i poseban na svoj način. U izobilju tih radova ipak se morao izabrati najbolji, a jedan od tih je bio i moj. Rađen je temperama, a motiv je "Zlatno selo". Nakon nekoliko tjedana saznala sam da je moj rad uvršten među deset najboljih. Bila sam jako ponosna i sretna.

Mia Janč, 8.c

Posjetili smo naše učenike koji žive u Domu

JEDAN DAN U I

Jedne smo subote, 19. siječnja ove godine, posjetili Dom za djecu u Kum s ciljem smještaja djece stradalnika Drugoga svjetskoga rata. Od 1966. godine U Domu trenutno boravi 44 štićenika od kojih je 8 punoljetnih smješteno u I Renata Puljko. Dom je smješten na upisnom području naše škole pa su štićeni

Dočekala nas je odgojiteljica, gospođa Paula Radman. Na obližnjem nogometnom igralištu Industrijske škole, stariji osnovci su igrali nogomet, a na dječjem igralištu smo susreli mlađe dječake. Pavo iz 1.c razreda je uporno pokušavao letjeti kišobranom. Nije uspijevao pa je nas pitao, imamo li neki kišobran s kojim se može letjeti.

Jelena kaže: "Sve je lakše uz brata"

Gospođa Radman nas je provela kroz Dom koji se trenutno obnavlja. Na muškom katu u prostoriji s računalima sreli smo petaše, Josipa i Stjepana, šestaša Gorana i bivšeg osmaša Ivana Prpića. Uskoro su nam se svi mališani pridružili u razgledavanju. Dječje sobe s veselim novim namještajem, dnevni boravak s TV-om, soba za učenje, čajna kuhinja, kupaonice i prostorija s računalima, nalaze se i na muškom i na ženskom katu.

Lindina soba kao svake druge djevojke

Na ženskom smo katu pronašli Lindu iz 6.e koja nam je pokazala svoju sobu. U goste je uz nas primila brata i sestru Ivana iz 5.d i Jelenu iz 1.c, te Ivana Prpića. Što su nam ispričali o životu u Domu?

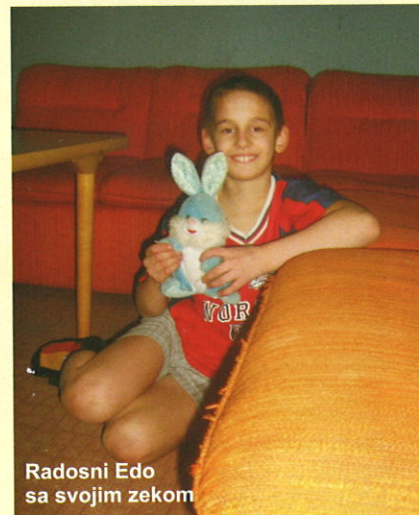
KAKO IZGLEDA JEDAN DAN U DOMU?

Troje najmlađih imaju 5 godina i idu u vrtić, a najstarija djevojka 21 godinu i živi u Kućici sretnih ciglica (pisali smo o tome u prošlom broju Meteora). U 7 sati bude ih odgajatelji pa nakon doručka, oni koji su 1. smjena, idu u školu. Prvašiće vozi čika Jozo kombijem dok

Goran se nije htio slikati, ali je na kraju popustio

stariji vole pješačiti s prijateljima. Po povratku iz škole ručaju, i uče od 15 do 16,30 sati. Podijeljeni su na grupe za koje su zaduženi odgajatelji. Tako je organizirano učenje mlađih, a stariji uče u svojim sobama ili čajnoj kuhinji. Nakon toga slijedi slobodno vrijeme. Ispune ga gledajući TV, igrajući se, šetajući, a stariji izlaze s društvom. Navečer smijemo ići van tek od 1. razreda

Radosni Edo sa svojim zekom

srednje škole. Mogu ostati do 23,30 sati! Što bude ako zakasnim? Uglavnom ništa, ha, ha! rekao nam je Ivan. Vrijeme učenja, izlazaka, vrijeme za spavanje, ovise o odgajateljima. Neki su popustljiviji, neki stroži. No, najviše to ovisi o tome kakav im je dan!

Odjeću kupuju zajednički s odgajateljima. Imaju određenu svotu novca koja se smije potrošiti. Ipak, stariji imaju svoje šarmerske taktike kako nagovoriti odgajatelje da im kupe ono što žele. Isto se dogodi kada žele ostati duže budni ili u sobi svoje simpatije.

Mjesečno dobivaju 80 kuna džeparca. Ukoliko se mlađi potuku ili ne poštuju pravila, npr. smetajući jedni drugima u sobama, zabrani im se pristup računalu ili smanji džeparac.

Povremeno, osim sa školom, odlaze na izlete. Tako je kupanje u Bizovcu i sanjkanje u Tvrđavi oduševilo mlađe klince. Organiziraju se sportska natjecanja između domova, Domijada Slavonije i Baranje u

DOMU ZA DJECU

voj ulici. Doznali smo da je Dom osnovan 1952. godine kao Dom Učiteljske škole, iijenjen je smještaju djece koja nemaju odgovarajuću roditeljsku skrb. ci sretnih ciglica. O štíćenicima brinu 21 djelatnik i ravnateljica Doma, gospođa ma naši učenici. Ove školske godine imamo 20 učenika iz Doma.

S kišobranom se može letjeti, uvjeravao nas je Pavo

košarci, nogometu, stolnom tenisu i odbojci, a zatim na državnoj razini za najuspješnije.

Za hranu ne prigovaraju. Pojedu što bude na jelovniku.

KAD NAPUSTE DOM

S obzirom da je pun djece,

cike i graje, nije čudno što većini djece iz Doma odličan uspjeh nije san. Kako ih doživljavaju djeca i učitelji izvan Doma? Meni nikad nije smetalo što sam se posebno dogovarao s nastavnicima što treba naučiti za pozitivnu ocjenu. Prijatelji iz razreda me nisu drukčije gledali.

Stjepan izvodi vratolomije

Jako mi sada nedostaju. Bolje mi je bilo društvo iz osnovne. U srednjoj me jedan profesor na početku školske godine uvrijedio jer sam dijete iz Doma. Ignoriram ga i ništa sada ne radim pod njegovim satima, kaže Ivan.

Jelena se pohvalila kako ju je njena učiteljica Zdenka naučila sva slova. Pokazala nam je kako zna pisati svojim nalakiranim prstićima.

Svoje odgajatelje vole. Kad su zaljubljeni, imaju problem u školi i slično, mogu im se povjeriti.

U Domu imaju i jako dobrih prijatelja. Zbog toga im možda malo i zavidim jer su stalno s njima zajedno. Ipak, svoje odgajatelje i prijatelje ne smatraju svojom drugom obitelji.

Na pitanje što im najviše nedostaje tijekom boravka u Domu, štíćenici su istaknuli sljedeće:

- * Obitelj (mama, tata, sestre, braća, baka)
- * Rodbina
- * Vlastiti dom
- * Potpuna njega kad sam bolesna
- * Tišina

Njihovi prijedlozi za poboljšanje života u Domu i školi:

- * Da se razgovara o nekim drugim problemima, a ne samo o školi ili kad nešto krivo napravimo
- * Da učitelji objasne jednu lekciju više puta ako treba, a ne samo jednom i tko je skužio, skužio je
- * Zaposliti više odgojitelja te psihologa jer je stvarno potreban

- * Računalo i TV u sobama i drugi «luksuz» koji bi nam poboljšao kvalitetu života
- * Puno pažnje i puno razgovora između učenika, učitelja i odgojitelja

Osobine dobrog učitelja i odgajatelja:

- * Šaljiv, razgovorljiv, mudar, strpljiv, fleksibilan, pravedan, tolerantan
- * Pokazuje ljubav prema učeniku
- * Razgovara s nama, sasluša nas i ima razumijevanja
- * Uspijeva od dosadnoga gradiva napraviti zanimljivo

Za mlade ljude bez obitelji Dom se trudi biti dobra zamjena za roditeljski dom i pomoći im da nađu put u život.

Kao i svi mladi, Ivan Darko najviše slobodnog vremena provode uz računalo

Živjeti i raditi u Domu nije lako. Mi im želimo sve najbolje u životu. Neka ostanu tako pozitivni i veseli!

Ružica Vrbat, 7.e

Tučaaaa!!! Gdje mi je mobitel?

Na obljetnici 18. rođendana Konvencije o pravima djeteta Anđela Mrvelj, predstavnica naše novinarske družine postavila je pitanje: **KAKO SPRIJEČITI SNIMANJE NASILJA, NPR. TUČA I POSTAVLJANJE TOGA NA INTERNET?** Tim pitanjem privukli smo pažnju Višnje Biti, novinarku Hrvatskoga radija. U emisiji o problemima mladih **ZAŠTO TAKO?**, koja je emitirana 5. prosinca 2007., razgovarala je s nama o toj temi.

Prenosimo naš razgovor:

*** Evo, danas smo svjedoci sve više takvih situacija kada se mnoge vaše privatne fotografije pronađu i na internetu ili se razmjenjuju na mobitelu. Sigurno ste o tome mnogo razgovarali u školi. Htjela bih čuti vaše mišljenje.**

Marija: Nepravedno je prema djeci koja su na tim slikama. Njima je neugodno. Znaju da su pogriješili, ali to je zanimljivo drugim učenicima koji su to gledali.

Anđela: Slažem se da je to nepravedno. Nije u redu da se takva snimka mota po školi, po internetu...

*** Je li netko od vaših prijatelja doživio takvu situaciju?**

Marija: Ja sam imala takvo iskustvo. Potukla sam se u školi, ali...

*** Što se dogodilo?**

Marija: Ta tuča je završila na svim mobitelima. Bilo mi je žao, znam da sam pogriješila što sam se potukla, ali mi je neugodno što su nas snimili i što su to svima pokazivali.

*** Kako si podnijela tu situaciju? Tko ti je pomogao?**

Marija: Razgovarala sam s psihologinjom i razrednicom, zatim s roditeljima. Sukob je brzo riješen pomirenjem, ali su ostale snimke koje će vidjeti mnogi i izvan škole.

*** Ti si se osjetila žrtvom?**

Marija: Da, jesam. Bilo mi je jako žao i činilo mi se da su uživali gledajući nas kako se tučemo.

Anđela: Htjela bih reći da svi prijatelji, nisu najbolji prijatelji. Oni se osjećaju više važni ako imaju tu snimku na svom mobitelu umjesto da pomognu da se što prije prebrodi ta situacija.

***U vašoj novinarskoj družini razgovara se i o ovakvim temama?**

Marija i Anđela razgovaraju s novinarom V. Biti

Učiteljica Sučević: Da, jer nažalost, kao što je Marija i ispričala, imamo takvih slučajeva u školi. Recimo prošle godine, bila sam razrednica osmašima. Postavili su na internetu stranicu našeg razreda na kojoj se našlo neprimjerenih tekstova i fotografija. Kad su me obavijestili o toj stranici, pogledala sam je. Prvo sam razmišljala hoću li to prešutjeti jer bi za takav sadržaj bili kažnjeni u školi. Zatim sam razgovarala s njima i pitala ih kako bi se osjećali da ja, njihova razrednica, koja znam toliko

informacija i o njima i o njihovim prijateljima, roditeljima, postavim svoj blog i pišem o tome. Njihova je reakcija bila dječja, naivna, crvenilo u obrazima, tišina. Oni uopće nisu bili svjesni što su učinili, stoga je s njima bilo tada dovoljno razgovarati i mislim da su shvatili koliko je loše to što su radili.

*** Koliko inače novinari u tisku, radiju i TV-u štite dječju privatnost?**

Anđela: Malo. Često izmišljaju neke stvari i znaju preokrenuti neke rečenice, objaviti ime i fotografije kako bi svoj rad učinili što senzacionalnijim.

Marija: Nepravedno je prema toj djeci. Npr. neko dijete ima roditelja alkoholičara i to krije od ostalih i sad je taj novinar objavio podatak, a ne razmišlja kako se osjeća to dijete.

*** Drago mi je što u školi o tome razgovarate. Zahvaljujem vam na razgovoru!**

Pripremila: Marija Blažević, 7. e

Iz rubrike **Mladi pišu** naših lokalnih novina Posavske Hrvatske:

Vlada li praznovjerje svijetom ?!

Na poziv lokalnih novina Posavske Hrvatske mladima neka pišu i šalju svoje radove, odgovorila je naša Ružica poslavši svoj tekst. Objavljen je 18. siječnja 2008.

U gluho doba noći hodate pustim, jezovitim grobljem na petak trinaesti. Odjednom primijetite da su lampioni izvrnuti, anđelima su slomljena krila, a oko crkve je poslagano trinaest naopako okrenutih križeva. Je li to posjetnica sotonista ili je to samo još jedna neslana šala nekih pijanih praznovjernih klinaca? Postoje ljudi koji se probude i ustanu na lijevu nogu te odmah misle da će im dan biti loš. Zatim slučajno obuku majicu naopako, uspaničare se, popiju jutarnju kavu, kupe novine i svaki dan bace pogled na horoskop. Vjeruju u njega i određuju si tijekom dana po riječima na običnom novinskom papiru. Pođu u šetnjicu, vide dimnjačara pa odmah misle da će im se

nešto sretno dogoditi. Slučajno ugledaju djetelinu s četiri lista i prethodni im se znamen potvrdi. Odjednom se iznad njih stvori duga. I oni se jednostavno boje proći ispod nje da ne bi kojim slučajem možda promijenili spol. Za takve stvari kažemo da čine praznovjerje, a ljudi koji u njih vjeruju su praznovjerni. Dok hodamo gradom, gdje god se osvrnemo zidovi su potpisani sprejem, nacrtani su kojekakvi znakovi: kukasti križevi, kosturske glave. Moglo bi se reći da mladež postaje sve praznovjernija jer ih je lako zavesti. No, što će biti kada bude *invazija* takvih na one *normalne*?

Na kraju se samo možemo zapitati: Što se to s mladima događa? Čemu sve to? Zašto je sve više praznovjernih, a sve manje *normalnih*? A za koju ćete se vi grupu opredijeliti?

Ružica Vrbat, 7. e

BRATČA

Postoje li na svijetu dvije iste osobe?

Duplići i bližnanci

Imam četiri sestre, ali uvijek sam se pitala kako je to kad imaš seku ili brata blizanca? Osjeća li jedno bol ako drugog boli? Jesu li uistinu jako povezani? Smeta li im što netko izgleda gotovo jednako kao oni?

Duplići Stančić

U našoj je školi mnogo duplića. Da ih malo upoznamo.

U prvom razredu su braća Poje, Antonijo i Ivan, koji vole nogomet.

Prvačići su i braća Rasperasovići, Hrvoje koji voli nogomet i Mislav koji najviše voli druženje s djedom i prirodom.

U trećem razredu su braća Mađarevići, Tomislav i Borna, opasni karataši. Tomislav je proglašen za najboljeg športaša Županije u svojoj kategoriji.

Među petamašima ima više duplića. Braća Stanići, Luka i Matej, strastveni nogometaši, a nisu im strane ni pizza ni palačinke.

Duplići Rasperasović

Tu su i seke Junačko, Helena i Anamarija, koje vole folklor i pjevanje, a jedu sve što mama pripremi.

Matea i Marko Pezer se više razlikuju. Matea voli tenis, a Marko košarku.

Sedmaši su braća Rozenberg, Antonio i Matej. Imaju više razlika nego sličnosti. Antonio voli nogomet i špinat, a Matej, tenis i pizzu.

I kraju, u osmom razredu su simpatične sestre Stanić, Sara i Tea.

Znanstvenici su se rado bavili proučavanjem blizanaca, pogotovo jednojajčanih jer imaju isti genetski

Duplići Pezer

materijal. Blizanci dokazuju da je, usprkos odgojnim utjecajima istih roditelja i genima, svatko od njih različitog karaktera.

Otac Helene i Anamarije, gospodin Domagoj Junačko je rekao: *Povezane jesu. Ne u onom smislu da kad jednu boli glava, boli i drugu. Ili kad je Anamarija ljuta, da je i Helena ljuta. Iako su u većini slučajeva ljute! Kad jedna počne rečenicu, druga je završi kao da jednako misle. Opet, dva su potpuno različita karaktera. Jedino ističe financije kao otežavajuću okolnost, ali je zato sretan što su*

Dupliće Junačko

mu kćeri blizanke jer idu u isti razred pa odlazi samo k jednoj razrednici na informacije i roditeljske sastanke.

Zanimljivo je što svi naši školski duplići imaju iste hobije, iste prijatelje. Neki od njih čak zajedno i sjede u klupi. Samo su ih kao male mame oblačile jednako. Sada im je to smiješno. Oni koji se s njima često druže i dobro ih poznaju, tvrde da ni njihova fizička sličnost nije toliko velika da bi ih mijenjali. Nisu primijetili da ih nastavnici drukčije promatraju i ocjenjuju jer idu zajedno u razred. Vole zajednička rođendanska slavlja. Stanići su čak znali iskoristiti situaciju kada bi im došle učiteljice u nižim razredima na zamjenu pa je jednom jedan odgovarao umjesto drugoga! U svojim su obiteljima oni tek dvoje djece poput drugih.

Uspoređuju ih najčešće u školi, a nekad i zafrkavaju da je prvorodeni original, a drugorođeni duplić, kopija, klon!

Matea Rubil, 5.c

Duplići Mađarević

Utječu li roditelji na izbor zanimanja svoje djece?

Ne pada jabuka daleko od stabla

Dok šetate našom školom, ne samo da ćete primijetiti da mnogi naši učenici nalikuju jedni drugima jer su braća i sestre, nego ćete vidjeti sličnost i između učitelja. Što je učitelj Marija Tandarić, Danijelu Krijan i Ivanu Vuksanović potaknulo da krenu istim stopama kao i njihovi roditelji: Josip Tandarić, Nevenka Samac i Marijana Vuksanović; ljubav prema učiteljskom pozivu ili roditeljski nagovor?

UČITELJICA DANIELA I NASTAVNICA NEVENKA

Nastavnica engleskog jezika Nevenka Samac voli rad s djecom. Već trideset godina radi u školi, a tri je godine radila u dječjem vrtiću u Hamburgu. Još kao djevojčica je znala da će biti nastavnica. Voljela sam ići u školu. Moja je učiteljica za mene bila najbolja. Pregledavala sam zadaće u razredu, a tijekom ljetnih praznika sam dramatizirala bajke, tražila glumce među prijateljima i pripremala predstave. Mamine

zavjese su bili zastori na pozornici, a nedjeljom bi bila predstava u dvorištu. Dok sam išla u gimnaziju, dolazila sam baš u našu školu i volonterski radila sate razrednika, prisjeća se nastavnika Nevenka. Cijeli je njezin životni put vodio prema njenom današnjem pozivu.

Njezina kći Daniela Krijan učiteljica je u našoj školi. Baš kao i majka, i ona se kao djevojčica voljela igrati škole. Daniela je odrastala uz priče o školi i učenicima. Voljela me je promatrati dok ispravljam testove, zbrajala je bodove. Uvijek je bila okružena školskim knjigama. To je bio odgoj na djelu. Kada je trebalo odlučiti što studirati, nije joj bilo teško, priča nastavnica Nevenka o svojoj kćeri.

Daniela potvrđuje da joj nije bilo teško izabrati zanimanje: Uvijek sam voljela djecu i igrala sam se škole kao dijete. Nastavnicima sam bila okružena i u slobodno vrijeme, tako da nije bilo nagovaranja ni s čije strane kad je trebalo odlučiti što upisati nakon osnovne škole.

Daniela uvijek uz svoju mamu

Obje vole svoj posao. Ističu da ga može raditi samo ona osoba koja voli i razumije djecu. Nastavnica Nevenka svojim učenicima redovito zadaje zadaće, ali nikada previše jer zadaća treba pomoći učeniku ponoviti gradivo, ali i razviti radne navike.

S njom se slaže i Daniela koja je bila vrlo dobar đak i koja je kao i svi, neke predmete voljela više, neke manje. Majčin i svoj rad ne može usporediti jer je teško uspoređivati učitelje različitih usmjerenja, a i svaki predmet ima svoje kriterije. Ono što nam je zajedničko je ljubav prema poslu i učenicima te učenje kroz igru na zabavniji i opušteniji način, zaključuje Daniela.

Njihova se komunikacija u školi svodi na kratki pozdrav i par riječi pod odmorom. No, kao mama nastavnica Nevenka je uvijek tu kad je Daniela treba: Mama je uvijek mama. Prijatelj za druženje i smijeh, ruka spasa u nevolji, rame za plakanje i oslonac u životu. Što reći, osim najbolja mama na svijetu!

Njezina je mama ponosna na nju: Kada uđe u zbornicu, onako vesela, vedra i nasmijana, pomislim kako bih htjela biti učenica u njezinom razredu!

UČITELJI TANDARIĆ

Učitelj Josip Tandarić radi u našoj matičnoj školi. O svojim kolegama učiteljima ima lijepo mišljenje: Nisam u životu susreo učitelja koji nije dobar. Po mom učiteljskom sudu su svi tolerantni, vrijedni i jako dobro obavljaju svoj posao.

Odnedavno u našoj područnoj školi u Malom Parizu kao učitelj radi i njegov sin što mu je posebno drago. Nakon što je diplomirao počeo je raditi u dnevnom boravku, a kad se ukazalo

slobodno radno mjesto u Malom Parizu, dobio je posao, priča o svom sinu učitelj Tandarić. Učitelj Mario vjeruje da je na njegov izbor zanimanja utjecalo to što su mu oba roditelja učitelji: Znao sam da ću biti učitelj

Mali Mario u tatinim sigurnim rukama

odmalena. I sada mi je otac uzor u radu, naglašava mlađi Tandarić, ali dodaje da je učitelj Josip kao otac strog.

Prisjetivši se svojih đачkih dana, njegov otac napominje da mu niti jedan predmet nije bio problem: Neke sam volio više, a neke manje. Više sam volio društvene predmete, ali volim i prirodu. Na pitanje kakav je kao učenik bio njegov sin, uz smijeh odgovara: Simpatičan! Kaže da je njihova komunikacija u školi opuštena kao i kod kuće.

Dok priča o ocjenjivanju učenika, učitelj Josip kaže: Jako volim davati dobre ocjene, a o onim lošijim ne bih govorio. Nisam strog učitelj, a kakav je moj sin u nastavi? Ne znam!

NASTAVNICE VUKSANOVIĆ

Na odabir zanimanja nastavnice Marijane dijelom su utjecali njezini roditelji, a dijelom fizika i matematika koje je jako voljela: Poslije gimnazije sam ostala u svom rodnom gradu, na tadašnjoj Pedagoškoj akademiji, a danas predajem tehničku kulturu. Otkako je kolegica Ana Petrić na bolovanju, Ivana ju je počela mijenjati tako da ovu školsku godinu predaje fiziku u našoj školi. Područja koja smo diplomirale su slična, ali nisam je nagovarala na odabir zanimanja. Kako ona voli istraživati, analizirati i učiti, nije čudno da je izabrala ovaj poziv.

Nastavnica Ivana prisjeća se kako je htjela biti liječnica, povjesničarka, frizerka, a onda je shvatila da voli poučavati i postala to što sada jest!

Kao i svakoj majci, nastavnici Marijani je drago što je u blizini svoje kćeri. Ivana pak ističe da nema neke razlike u njihovoj komunikaciji kod kuće i u školi.

Moram priznati da je mama malo popustljivija prema mojoj braći, a tata prema meni i sestr. U nastavi je mama stroža i zahtjevnija od mene. Tek sam počela raditi ovaj posao, stoga tko zna, možda se jednom to promijeni!

Nježni pogledi mame Marijane

Mi, učenici, se nadamo da se to neće dogoditi. Kroz razgovor s učiteljima naše škole, možemo zaključiti da uistinu vrijedi ona stara poslovice: Jabuka ne pada daleko od stabla!

Martina Jelavić, 5.c

IZ PROGLASA OTVORENJA GODINE BRAKA I OBITELJI

Obitelj je „kućna Crkva“ te kolijevka i Crkve i društva! Obitelj živi i ostvaruje tri bitne dimenzije crkvenog života: naviještanje, slavljenje i služenje u ljubavi. Brak i bračna ljubav po svojoj su naravi usmjereni na rađanje i odgoj potomstva. U ozračju trajnog njegovanja i produbljivanja bračne ljubavi, svetost i nerazrješivost bračne veze te rađanje i odgoj djece su, dar i radost pa i onda kada zahtijevaju velike napore i žrtve.

U svakom narodu obitelj je i čuvarica nacionalnog identiteta, kulture i jezika. Upravo su zdrave kršćanske obitelji sačuvala i iznijele identitet hrvatskog naroda kroz povijest. Ta uloga hrvatske katoličke obitelji ostaje aktualnom i danas.

Želeći da obitelj postane put i svake župne zajednice Crkve đakovačke i srijemske, razdoblje od svetkovine Uznesenja BDM na nebo (15. kolovoza 2007.) do svetkovine Blagovijesti (25. ožujka) 2009., u Aljmašu je biskup Marin Srakić proglasio Godinom braka i obitelji.

MOLITVA ZA OBITELJ

*Bože ljubavi i dobrote,
tebi povjeravamo svoju obitelj
i sve obitelji naše biskupije,
domovine i cijeloga svijeta.*

*Oslobodi nas sebičnosti
I daruj snagu svoga Duha
Da spoznamo i promičemo
Svetost braka i obitelji.
Učini da i danas sjaji ono
Što si stvorio na svoju sliku i priliku
I posvetio vezom Krista i Crkve.*

*Blagoslovi zajedništvo supruge
I daj im milost da velikodušno
Prihvaćaju dar života.
Vjerni svome svetom pozivu
Neka te slave i u dobru i u zlu.
Prosvjetljuj djecu i mlade:
Ispuni im srca životnom radošću
I snagom istinske ljubavi.*

*Sve nas blagoslivljaj
Zajedništvom u svetoj Crkvi
Te se u svakoj našoj obitelji,
Toj pravoj kućnoj Crkvi,
Žive i naviještaju divna djela spasenja.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.*

ŠTO ZA MENE ZNAČI OBITELJ?

Obitelj je najmanja, ali i najvažnija ljudska zajednica. Čine ju roditelji i djeca. Obitelj je najvažnija zato što u njoj odrastete i o njoj ovisi kakvi ćete biti. Obitelj je zajednica ljudi koji se vole i iz ljubavi se brinu o tebi, poučavaju te, pričaju ti razne priče, brane te, igraju se s tobom, nasmijavaju te i još mnogo toga. Uz obitelj

Moja obitelj, Anamarija Bašić, 2.c

Iskra Galzina, 1.b:
*Mama i tata se vole,
vjenčaju se i rode
seku i mene.
Tako nastane obitelj.*

Domagoj Šarić, 3.c:
*Obitelj je toplina koja
me ispunja u srcu!*

Tin Bašić, 2.b:
*Obitelj je najveće
bogatstvo i sigurnost!*

Patrik Princip, 2.b:
Obitelj je Božji dar!

Marko Janković, 1.b:
Obitelj je život i sreća!

Erna Šarić, 2.b

osjećaš ljubav, sigurnost, radost, podršku, igru... meni moja obitelj puno znači i najsretniji sam kada s njima provodim vrijeme. Kada sam s njima, želio bih da vrijeme stane dan, dva ili mjesec dana, jer obitelj je knjiga bez kraja.

Krešimir Kolesarić, 7.e

Kako je TV-emisija "Istraga" potaknula Arijanu i Marinu na akciju

Razmišljajući o Božiću i shvativši da ga svi ljudi neće moći dostojno proslaviti, moja prijateljica Arijana i ja, odlučile smo nekome pomoći.

Potaknute tužnom pričom obitelji Mlinarić, koju smo gledale u TV-emisiji «Istraga», razmišljale smo kako

Arijana i Marina s Ivanom Mlinarić i njenom sestrom

pomoći njihovoj devetogodišnjoj djevojčici Ivani koja je rođena bez podlaktice lijeve ruke. Živi u obitelji sa sestrom i roditeljima u Pakracu. Roditelji su nezaposleni, a mjesečni prihodi su im 1200 kn. Za Ivanine lijekove izdvajaju mjesečno 1100,00 kuna. Da stvar bude gora Ivani ne priznaju invalidnost i tako ne ostvaruje pravo na bilo kakve prihode.

Svoju ideju priopćili smo vjeroučiteljici Nadi Golić. Ona se oduševila i ponudila pomoć. Dogovorili smo se da ćemo izrađivati čestitke i prodajom prikupiti novac za Ivanu.

Na satu vjeronauka svi učenici predmetne nastave marljivo su izrađivali čestitke dok je vjeroučiteljica razredne nastave Dubravka Soldo skupljala novac za Ivanu.

Napravljene čestitke smo u dogovoru sa župnikom župe „Gospe Brze Pomoći“ Ivanom Lenićem odlučile prodavati poslije Svete mise. Uz čestitke prodavali smo i adventske vjenčiće koje su izradili članovi naše eko družine.

Zahvaljujući dobrim ljudima koji su se svojom kupnjom čestitki i priložima odazvali ovoj akciji te župniku Ivanu Leniću, prikupljeno je oko 3500 kuna.

Tom iznosu pridodali smo novac iz razredne nastave te je ukupno prikupljeno 5700 kn. Odlučili smo osobno novac i darove odnijeti obitelji Mlinarić u Pakrac.

Obavijestili smo ih da ćemo doći. Vozila nas je vjeroučiteljica Dubravka Soldo, a s nama je išla i razrednica Marica Hercog. Nakon dvosatne vožnje stigli smo pred njihovu kuću. Svi smo bili vrlo uzbuđeni i radosni. Upoznali smo Ivanu i njezinu obitelj. Uručili smo im darove i novac. Ivana nas je povela u svoju sobu, a odrasli su ostali razgovarati u kuhinji. U razgovoru smo otkrili da Ivana navija za Dinamo, voli plesati i pjevati što nam je i pokazala. Nakon druženja uslijedilo je slikanje, razmjena brojeva telefona, pozdravljanje i odlazak kući.

Ovim putem želimo zahvaliti vjeroučiteljicama Nadi i Dubravki, ravnateljici Mariji Katalinić, župniku Ivanu Leniću te svim učenicima, njihovim roditeljima i nastavnicima, koji su sudjelovali u ovoj akciji jer **lijepo je činiti dobro**.

Marina Zubak, 8.c

DRUGAČIJI, A ISTI

13. listopada 2007. godine krenuli smo s našim učiteljem Josipom Tandarićem na izlet u Popovićeve šumicu. Izlet je organiziran u sklopu obilježavanja Svjetskog dana pješaćenja sa simboličnim značenjem: povezati one koji mogu hodati i one koji to ne mogu. Družili smo se svi zajedno u Planinarskom domu. Dobili smo majice na kojima je pisalo «Drugačiji, a isti». Natjecali smo se i igrali. Tamo su bili i snimatelji slavonskobrodske televizije koji su nas snimali. Svi su se vidjeli na televiziji. Bilo je super. I ove godine u školi se provodila akcija «**ZA TISUĆU RADOSTI**». Kupnjom prigodnih naljepnica mogli smo dati svoj mali prilog i tako nekome pomoći. Za pet kuna mi smo dobili sličice, a novac je otišao siromašnim obiteljima. Prikupili smo 527,00 kuna. To smo radili s ljubavlju. Uvijek ćemo se odazvati takvoj akciji.

Igor Kladarić, 3.c

STO KUBIKA TOPLIH ISKRICA

Sudjelovali smo i u dobrotvornoj akciji Caritasa slavonskobrodske dekanata «Sto kubika toplih iskrica». Prikupljali smo novac za pomoć siromašnim obiteljima u našem gradu. Sudjelovanje u akciji je najviše poticala naša vjeroučiteljica Dubravka Soldo. Svoj novčani prilog ubacivali smo u malene škrabice. U akciji je sudjelovalo puno djece i prikupili smo 711,20 kuna. Nadam se da smo prikupljenim novcem ugrijali nečiji dom za božićne blagdane. Dobro je činiti dobro kad god možemo.

Magdalena Matković, 3.c

SREĆA

Sreću, kao i ostale osjećaje, teško je opisati. Najlakše je reći da je to ono kako bismo se svi željeli osjećati. Možemo li sami utjecati na svoju sreću ili je ona već određena našim dolaskom na svijet ili položajem zvijezda? Sreći su ljudi težili oduvijek. Pogotovo

danas, kada nam mediji sreću i uspjeh nameću kao nešto bez čega smo potpuno bezvrijedni. Vjerojatno zbog toga i možemo naći bezbroj knjiga koje nas, poput kuharica, korak po korak, vode do cilja. Koliko su vrijedne takve upute i vode li nas tamo gdje obećavaju?

Puno manje je savjeta koji su zasnovani na istraživanjima i zaista donose određena znanja koja pomažu. Znanstveno je potvrđeno da način na koji doživljavamo i objašnjavamo događaje oko nas, određuje kako ćemo se osjećati.

Bez tuge, srdžbe, straha... ne bi se moglo živjeti. To su signali da imamo problem koga treba riješiti. Snagu i upornost da u tome uspijemo, pružit će nam optimističan pogled na svijet koji nas štiti od depresije i vodi sretnijem životu. Dobra vijest je da se optimizam može naučiti!

KAKO NASTAJU NAŠI OSJEĆAJI?

PRIMJER kako isti događaj uz različite misli može stvoriti različite osjećaje:

DOGAĐAJ: Dobio si lošu ocjenu u školi.

1. MISAO:
Bit će velika frka kod kuće.	1. OSJEĆAJ: Strah
2. MISAO: Mami sam rekao da učim, a pisao sam sms-e.	2. OSJEĆAJ: Krivnja
3. MISAO: Zagrijat ću stolicu i popraviti ocjenu.	3. OSJEĆAJ: OK.

TRENING ZA BOLJE OSJEĆAJE

1. Kada se dogodi nešto loše, svi pokušavamo objasniti zašto se to dogodilo i pokušavamo predvidjeti kako će to na nas utjecati u budućnosti. Ako povjerujemo da su uzroci trajni i da će problem ostati zauvijek, bit ćemo potišteni i ništa nećemo poduzeti da bismo ga riješili.

S druge strane ako povjerujemo da je situacija privremena, imat ćemo snage uhvatiti se u koštac s problemom i pokušat ćemo ga riješiti.

PRIMJER

Pitala si prijateljicu da na školskom izletu sjedi s tobom u autobusu, ali te odbila rekavši da se već dogovorila s nekim drugim.

Trajno uvjerenje: Sigurno sam joj dosadna kao i drugima. Uvijek ću biti višak u društvu.

Privremeno uvjerenje: Možda se zaista već s nekim dogovorila ili ju nisam srdačno pitala. Pitat ću nekoga drugoga i to s osmijehom.

2. Vjerujemo li da su uzroci lošem događaju sveobuhvatni i da će utjecati na brojne druge događaje, osjećat ćemo se loše. Ukoliko ih uspijemo ograničiti na samo nekoliko situacija, imat ćemo više snage za borbu s njima.

PRIMJER

Prepisivao si pod testom i učiteljica te ulovila u tome. Izgrdila te i oduzela test.

Sveobuhvatno objašnjenje: Uvijek je ljuta na mene. Nikad neću dobiti ni dvojku, a kamoli bolju ocjenu.

Specifično objašnjenje: Grozno je kako me ulovila, nije ni čudo da se naljutila. Sljedeći put se moram pokazati u boljem svjetlu.

3. Kada se dogodi nekakva nevolja, loš događaj, uzroke možemo u potpunosti pripisati sebi ili ih povezati i s drugim ljudima i okolnostima. Djeca često koriste «crno -bijelu» tehniku razmišljanja i preuzimaju na sebe svu krivicu ili je potpuno negiraju. Osjećaj krivnje i bezvrijednosti slabi sposobnost suočavanja s problemima. Osjećaj da su drugi krivi za sve, također nas ne potiče na akciju jer i tako ništa ne ovisi o nama. Potrebno je razviti točan osjećaj za količinu krivice koju zaslužujemo. Posebno opasno je krivicu pripisivati svom karakteru, a ne ponašanju. Svoje ponašanje možemo mijenjati, a karakter ne.

PRIMJER

Tvoja momčad je izgubila nogometnu utakmicu. Ti si imao jako dobru priliku za gol, ali ju nisi iskoristio. Sad su svi ljuti i razočarani.

Potpuno preuzimanje odgovornosti: Ja sam kriv za izgublenu utakmicu. Grozan sam u nogometu. Nikad neću valjati.

Točniji uvid u odgovornost: Danas smo grozno igrali. Marko se nije niti približio голу, a obično igra jako

OPTIMIZAM = pretežno POZITIVNO procjenjivanje sebe, različitih životnih situacija i onoga što iz njih slijedi.

PESIMIZAM = pretežno NEGATIVNO procjenjivanje sebe, različitih životnih situacija i onoga što iz njih slijedi.

DEPRESIJA = stanje smanjene aktivnosti u kojem prevladavaju tuga, bezvoljnost, obeshrabrenost i osjećaj krivnje. Depresija može mučiti odrasle osobe, ali i djecu.

dobro. I ja sam igrao loše, trebao sam bolje naciljati kad sam već bio u prilici.

Prebacivanje odgovornosti na druge: Mogli smo pobijediti da Marko nije bio tako šeptrljiv. Ne samo što ima dvije lijeve, već je glupim komentarima i meni smetao da igram bolje. Ovo je najlošija momčad svih vremena.

Što misliš s kakvim načinom razmišljanja bi se najbolje zabavljao u svojoj momčadi?

PRIMJER:

Sestra te pitala da joj posudiš torbu u kojoj bi nosila opremu za važno natjecanje. Torba je nova pa si se bojala da ju ne isprlja, a i ti si se željela ponoviti na svom treningu. Odbila si ju i ona je otišla jako tužna. Samo ti je dobacila da si škrtica i da te više nikada neće ništa tražiti.

Krivica pripisana karakteru: Zaista sam škrt. Takvu me nitko neće voljeti. Čak ni moja sestra.

Krivica pripisana ponašanju: Nisam razmišljala koliko joj je to važno. Drugi put ću biti pažljivija. Možda će joj biti drago da joj nekad sama ponudim ono što joj se sviđa.

Ovim primjerima željela sam pokazati koliko načinom razmišljanja možemo utjecati na vlastite osjećaje. Primjeri nisu dovoljni da bi kod čitatelja nešto bitno promijenili. Ipak se nadam se da će malo pridonijeti vašem optimističnijem pogledu na svijet, barem na način da ćete otkriti da se i optimizam može učiti. Neke obitelji potiču takav način razmišljanja. Druge obitelji djeci, nenamjerno, umjesto ružičastih naočala, stavljaju naočale za pesimizam. Pomoć u učenju optimizma je jedan od poslova kojima se bavi psiholog.

NEKO LIKO REČENICA ZA RODITELJE

Nikada nije prekasno početi razvijati optimistično tumačenje događaja oko nas. Što je još važnije, optimizmom možete «cijepiti» dijete i učiniti ga otpornijim na životne nevolje koje ga čekaju. Umjesto da rješavate probleme svoje djece, pokažite podršku i interes, ali mu dopustite da samo promisli što je najbolje rješenje. Pretjeranim miješanjem sprečavate ga da nauči potrebne vještine i dajete poruku »Sam se ne možeš snaći.«. Djecu treba hvaliti, ali ne bez razloga. Učite ih realnom pogledu na život i pomozite im da sami sebe što bolje upoznaju.

Nemojte svom djetetu pokloniti ribu, naučite ga pecati! Zainteresira li vas ovaj članak za pozitivnu psihologiju, pročitajte knjigu Optimistično dijete (Martin E.P.Seligman, IEP, Zagreb, 2005) koju imamo i u našoj školskoj knjižnici ili neku drugu iz tog područja po preporuci školske knjižničarke dr.sc. Dinke Kovačević.

ZA MENE JE SREĆA...

Željela sam saznati što učenike i učitelje naše škole čini sretnima. Provela sam malu anketu i dobila slične odgovore kod svih ispitanika. Nije bilo značajne

razlike bez obzira radi li se o učiteljima ili učenicima razredne ili predmetne nastave. Najviše odgovora odnosi se na sreću potaknutu blizinom, veseljem i zdravljem drugih osoba. To su najčešće članovi obitelji, za učenike još i prijatelji, a ponekad su samo navedeni «ljudi koje volim».

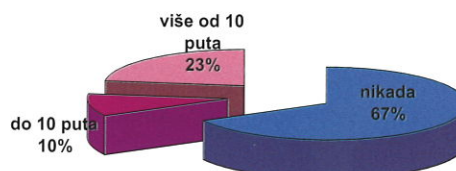
Poneki učitelji, kao uzrok sreće, navode uspjeh u poslu i dobre odnose s učenicima. Učenici još češće spominju petice. Uzrok za sreću može biti osobno zdravlje, lijep dan i sunce koje sja, pobjeda u različitim natjecanjima... Zanimljivo je da poklone, kao uzrok sreće, učenici navode tek kada ih se traži da se prisjete nekog događaja kada su bili sretni. Pokloni, u pravilu, slijede tek nakon više drugih nabrojanih uzroka.

Bilo bi mi drago da i roditelje upoznate s rezultatima ove kratke ankete!

KLAĐENJEM DO SREĆE

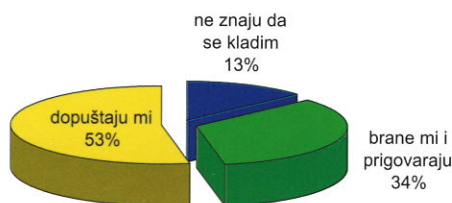
Anketa koju već godinama provodimo među našim sedmašima i osmašima, sadrži dva pitanja vezana uz sportske kladionice. Ove godine je od 112 ispitanih osmaša, čak 33% izjavilo da se barem nekada kladilo. Posebno mi je zanimljiv odgovor na pitanje «Što misle roditelji o tvom klađenju?». Od svih učenika koji se klade, njih čak 53% izjavljuje da im roditelji to dopuštaju.

Jesi li kladila/o u sportskoj kladionici?

Slični rezultati ponavljaju se iz godine u godinu. Običaj je da dobivene rezultate prikažem na skupnom roditeljskom sastanku. Tada pitam roditelje što žele postići dozvoljavajući svojoj djeci klađenje, ali do

Što misle roditelji o tvom klađenju?

danas nisam dobila odgovor. Izgleda da su i odrasli i djeca zbunjeni vrijednostima u suvremenom društvu. Prihvaćamo li zapadnjački potrošački mentalitet kao naš način života? Očekujemo li da kupovina može biti lijek za depresiju? Vjerujemo li da trud, upornost i rad donose zadovoljstvo? Što život čini ispunjenijim: dobitak na kladionici ili uspjeh postignut vlastitim zalaganjem?

Recimo ratu NE

Neka bude mir u svijetu.
Neka vlada ljubav.
Živimo svi složno,
Recimo ratu NE!

Djeca žele pjesmu,
djeca žele smijeh!
Djeca vole,
radost i sreću!

Recimo ratu NE!

Stribor Lolić, 4.b

Matea Kladarić, 7.c; Mir u svijetu

Pružimo si ruku mira!

Mir je ono što nam Bog daje
Potreba da vječno traje!

Mir je snaga, ljubav i sreća,
O nama ovisi hoće li ona biti veća!

Mir je ono što se i s osmijehom dijeli,
Bili mi žuti, crni ili bijeli!

Mir je ono što nam iz srca dolazi,
Želja za mirom nikada ne prolazi.

Sara Odobašić, 8.d

Matea Tominović, 7.e

Osmijeh

Osmijeh je najveća sreća na svijetu
Osmijeh je kao pčela na cvijetu.

Smiješiti se, to je posao lak
Ti svojim osmijehom svijetliš
I razgoniš mrak

Ines Ivančić, 4.d.

Ines Vaško, 8.d

ZVUKOVI TIŠINE

Osluškiвала sam tišinu.
Tišina ne postoji.
Tišinu čine tihi šumovi, žuborenja,
hukanje vjetra ili ptica iz visina i
lajanje pasa iz daljina;
tapkanje kiše po krovovima kuća
i valcer vjetra i obližnjeg stabla.
Tišinu čine tihi umirujući zvukovi,
inače bi tišina bila muk
(ili nešto takvo.....).
Zvuk tišine je i disanje i lupanje srca,
i prolazak rukom kroz kosu,
i jedan tihi, najtiši korak.

Ona se možda tiho skrila
negdje među zvijezde
i moguće je da je ima tamo,
na mjestima gdje čovjeka ni životinje
pa ni biljke nema.
Ni auta u daljini, ni građevina,
ni vjetra, niti ičeg što se kreće.
Nečujna tišina, dakle,
postoji tamo gdje života nema.

Ena Bašić, 7.e

(nagrađena na
Susretu malih pjesnika Slavonije i Baranje)

Za Vukovar

Rušili su naše kuće, domove i škole
rušili su naše crkve, gdje se djeca mole.

Vukovarska golubica poletjela je tada
i vidjela s visine kako tuga vlada

Andrej Breulj, 3.b

Tena Zovak, 8. e

Patrik Brechelmacher, 6.b

PJESMA MOJOM MAMI

Kad razmišljam o mami,
sjetim se da me ona voli.
To što smo razdvojeni,
veoma me boli.

Želim ići k mami
jer me ona želi.
Ona je moja sreća.
Ona me veseli.

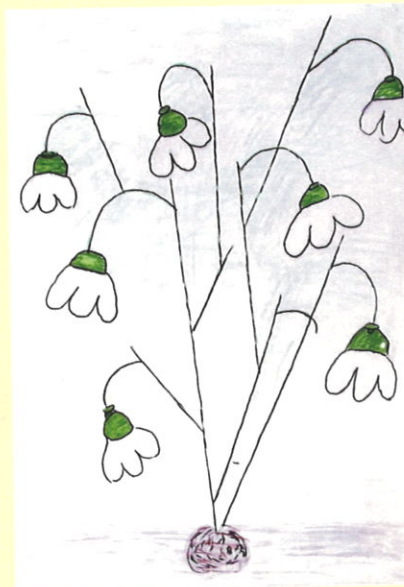
Kristijan Drinković, 5.c

Moja baka

Moja baka se zove Ruža i živi na selu.
Ona je od mene starija 64 godine, ali
meni se čini puno mlađa. Niska je i
mršava. Ima zelene oči i sijedu kosu.
Svaki vikend idem k baki i tome se jako
radujem. Baka ima veliko dvorište u
kojem vozim bicikl, role i igram se raznih
igara. Ona mi svaki put priredi razna
iznenađenja. Dopusti mi da joj pomazem u
vrtu. Uči me kako se prave štrudle i
orahnjače. Obožavam biti kod bake jer mi
kod nje nikada nije dosadno. Kad baka
pije kavu, meni napravi sok pa ona i ja
razgovaramo. Pričam joj o školi i svojim
prijateljima, a ona meni o tome što je
radila dok mene nije bilo. Volim kada mi
priča o svojoj prošlosti. To mi je jako
zanimljivo. Često mi daje i savjete.
Jako volim svoju baku i radujem se
svakom odlasku kod nje.

Iva Majić, 8.e

Anamaria Pavić, 3.d

Romana Ele, 5.e

Slatka Mici

Imala sam malu mačku,
koja voljela je plavu zvečku.

Pila je mlijeko na dudicu.
Imala je bijelu šapicu.

Spavala je u košarici,
zvali smo je slatka Mici.

Oko vrata imala je zvončić.
Slušala je « Zeko i potočić».
Anja Arbanas, 3.b

Mihovil Bajan. 5.d

Zimske radosti

Pao je prvi snijeg,
Pravili smo s učiteljicom
Vlatkom snješka.
Grudali smo se.
Bacali smo se na snijeg.
Bili smo sretni.

Gabrijel Babić, 1.d

Dominik Opačak, 1.c

Moji zimski praznici

Prognoze su bile točne. Za zimske
praznike pao je snijeg. Vani me
čekao čarobni prizor. Zimske
praznike najviše sam provodima
na snijegu, u sanjkanju, grudanju,
pravljenju snjegovića... Praznici
su super, ali postoji jedan
problemčić, nastava je opet
počela!.

Antonela Krijan, 2.b

Gabriel Babić, 1.d

Moj prvi razred

Kad sam prvi put ušla u razred s torbom, malo sam se bojala kakva ću biti učenica.

U razredu sam upoznala prijatelje i učiteljicu. Učiteljica je dobra, pametna i puno nas je naučila. Upoznala sam sve koji rade u školi. Rad je polako išao svaki dan dalje. Lijepo mi je u prvom razredu i želim da tako bude i u drugom.

Nikad neću zaboraviti svoj prvi razred.

Anamarija Bašić, 1.c

Matea Daničevski, 3.a

Da sam ja izumitelj

U mojoj kući kroz slavinu u kuhinji curi voda. Ona mi se baš i ne sviđa, a ja sam stalno žedan. Pomislio sam kako bi bilo dobro da u kući uvijek imamo Fante. Da sam ja izumitelj, izumio bih neobičan vodovod. Kroz njega bi umjesto vode tekla Fanta. Ona je moje omiljeno piće. Smislio sam dobar plan. I mama bi bila sretna. Imala bi manje onih dosadnih boca koje su zatrpale naš podrum i koje naš psić Fani stalno ruši. Eto, zar nije moja ideja dobra?! Fanta na jednu slavinu, a može i Coca-cola na drugu slavinu. Za tatu bih izumio slavinu za pivo. On bi bio jako sretan, a i njegovi prijatelji kad dođu k nama u goste. A mami, njoj bih ostavio vodu. Ipak, u Fanti se ne može skuhati moja najdraža juha ni bilo koji ručak.

Tomislav Krznarić, 3..d

Melani Meštar, 3.a

Da sam ja jesen

Da sam ja jesen, letio bih iznad gradova u šarenom balonu. Iz visina bih bacao boje na drveće, cvijeće, voće i povrće. Najviše bi bilo crvene, smeđe i žute.

Voće i povrće bi dozrelo, a ljudi bi se veselili što ga mogu brati. Na kraju bih poslao malo kiše i vjetra.

Ljudi bi pobjegli u svoje domove i upalili grijanje, a ja bih odletio dalje.

Mihael Ćirić, 2.c

Mihovil Ilakovac, 5.a

Neostvarene želje

Što želiš maco siva?

Ja? Miševa na tristo kila.

A ti, zebrice hitra?

Želim brža kopita, za život su mi bitna.

Papigo, koja ti je želja?

Kuća puna sjemenki i veselja.

Što ti želiš bubamaro mala?

Haljinicu s više šara.

Pužu mužu što nam imaš reći?

Želim biti brži i što veći.

A ti ježu, zaželio što si?

Da vam kažem: Ne hodajte bos!

Ines Rajić, 2.c

Anamarija Ključević, 6.e

Iva Grubišić, 8.b

IZABERI ZDRAVLJE

Vitamini su tvari bez kojih život ne bi bio moguć.

Njihova uloga je neprocjenjiva. Sva živa bića trebaju ih za rast, razvoj i očuvanje zdravlja.

Kao auto bez benzina, čovječje tijelo je bez vitamina.

Vitamini A; B; C; D, E
kriju se u hrani koju
svakodnevno jedeš!

Vitamini čuvaju
naše zdravlje!

Naše ruke - vješto režu!
Naše ruke - spretno mažu!
Vitamini sad se slažu!

Borci su
protiv umora
i mnogih
bolesti!

Za dobar vid i zdravu kožu
neophodan je vitamin A.
Uživajte u sirovoj mrkvi
baš kao i ja.

Žitarice na mlijeku
jedem svaki dan.
Uz vitamin B
bolje se koncentriram.

Kiseli čuvar zdravlja - Vitamin C
pomaže tijelu da ojača.
Zato u zdravlju i bolesti
voće i povrće moraš jesti.

Sunčani vitamin D
čuva kosti i zube.
Zato prijatelju jedi
sir, maslac i ribe.

Čaša mlijeka
puna zdravlja.
Abecedne vitamine
kušaj svakog dana.

Vitamin E daje nam energiju.
Grickam bademe, orase i
razne sjemenke rado.
Tako štitim tijelo,
a srce mi kuca skladno.

Vitaminsku abecedu odabrali, pripremili i kušali:
Kristina, Klaudija, Dalia, Filip, Ivan i Josip

Mama, ne pravi mi grah tri mjeseca!

U 4. sezoni Big Brothera, reality showa RTL televizije, konačno su u kuću ušla dvojica Brođana, a Vedran Lovrenčić je i osvojio 1 005 000 kuna. 23. siječnja 2008. pozvali smo ga na okrugli stol k nama u školu. Dežurna nastavnica Katica Ivandić jedva je zaštitila vrata naše knjižnice tijekom velikoga odmora. Je li se uzalud *igrala zaštitara* i je li Veki dobar uzor nama klincima, prosudite sami iz našeg opuštenog razgovora

SVOJEVOLJNO ZATVOREN 106 DANA

Anđela: Kako si se osjećao i što ti je prolazilo kroz glavu kad su te proglasili BB pobjednikom?

* Tek kad sam vidio snimke bio sam svjestan kako sam reagir'o. Ja sam mislio da sam ostao stajati i svima govorio hvala, hvala, hvala! Osjećao sam se, ono, izgubljen totalno! Nakon 106 dana, i još zadnji tjedan s tri osobe. Izađeš van, hrpa ljudi. Izgubiš se skroz.

Tea: Kad si došao iz Zagreba u Slavonski Brod, što si prvo napravio?

* Došao u Brod... (Smijeh) Bio je doček na Hebrangu...i poslije sam jedva čekao da dođem kući, da vidim svoj stan, da zagrlim cijelu zgradu, je, užasno mi je sve nedostajalo: i moj krevet, i moja soba, buraz, hrana. Rek'o sam mami da mi ne pravi grah tri mjeseca.

Martina: Bi li ponovio ulazak u BB kuću sad kad znaš što te čeka?

* Bih! Misliš da opet znam da ću pobijediti, da sljedeće godine opet odem po milijun?

Marija: Kako je reagirala tvoja obitelj kad si saznao da ulaziš?

* Kad sam se prijavio, prvo su mi roditelji rekli: „Pa de, Vedrane, baš ćeš ti upast'. De, šta ti je?“ I, ono, kad sam čuo da ulazim, ono, nismo mogli vjerovat'. Baš im je bilo jako drago što ulazim. Ma vi ste pravi novinari, čovječe, nema šta!

Marija: Što ti je najviše ostalo u lijepom sjećanju?

* Sve skupa. Sve ti je to neobično iskustvo: nemaš mobitel, nemaš sat, nemaš TV, ne znaš koliko je sati. U početku je bilo teško, a poslije se osjećao rasterećeno...nit' te netko zove: de dođi 'vamo, de dođi tamo, ovdje kasniš... nemaš gdje žurit', ne znaš koliko je sati i šta te briga.

Anđela: Znam da ti se ovo pitanje neće svidjeti

* Dobro, možeš onda ti u plavoj majici pitati nešto drugo... (Smijeh)

Anđela: Koji ti se stanari nisu svidjeli?

* To što je Mirela bila živčana, to me smetalo, a nismo imali puno prilike razgovarati vani pa ne znam je li takva i inače... S Hrcom se baš nisam dobro slagao...pa kad nismo imali teme. Što pričati s njim?

Maša: Jeste li Krešo i ti čuvali jedan drugome leđa?

* Od čega smo čuvali leđa...od pištolja? Bilo mi se lakše s njim sprijateljiti jer smo iz istog grada pa smo mogli pričati o više tema. Ma samo zbog toga što smo iz istog grada bili smo prisniji.

Laura: Kako si podnosio što te kamere snimaju 24 sata?

* Joj, vidi nje što se našminkala, ha, ha! Prvih par dana, ono znaš, bude te stid što si u boksericama, pa te stid malo čeprkat' nos, al' se navikneš. Zaboraviš ih dok ih ne čuješ kako ti iza glave zuje zzzzzzz... al' što ćeš!

Anđela: Što misliš o cjelokupnom show-u?

* Ma sve prva liga. Ja sam to zamišljao drugačije, puno lakše i jednostavnije. Da ima sigurno neki dio što se ne snima...pa ti daju kolača, mesa, pečenke... svega da se najedeš.

Učiteljica Sučević: Smatraš li da si pozitivan uzor djeci?

* S obzirom na to kako sam se ja ponašao tamo u kući, mislim da jesam. Pored svih negativnih stvari opet nekako...uvijek se izbacuju negativne osobe. I možeš doći do zaključka da nije dobro lagat', da nije dobro tračat', bit' neiskren, da treba biti susretljiv, dobronamjeran. Ima puno tih pozitivnih stvari koje zasjenjuju negativne.

Maša: Meni se čini da si lako zaradio milijun?

Slaeš li se sa mnom?

* Da sam kopao kanale, stvarno ne znam kad bih iskopao taj milijun. Je, lako sam ga zaradio.

Ana-Marija: Koje su te tvoje osobine učinile pobjednikom?

* Svi koji mi čestitaju kažu mi da sam pobijedio zato što sam bio onakav kakav jesam inače, što nisam glumac.

Laura: Kakav je osjećaj kada prolaziš ulicom i svi se okreću za tobom?

* He, he, ja se zato vozim autom.

Josip: Što planirate u budućnosti?

* Opet on, Vi. Planiram da mi se ovaj dečko u naočalama prestane obraćati s Vi. (Smijeh) Baš sam sad maloprije pričao s tatom i bratom... htjeli bi nešto napraviti da oni mogu raditi, da njima omogućim neki posao. Stari mi radi u drvenoj industriji, valja tamo klade, a to meni nije baš drago, a i brat mi je sad završio srednju, nezaposlen je... Volio bih to promijeniti. Nešto onako obiteljski.

VEDRAN KAO ŠKOLARAC

Florijan: Koji vam je bio najdraži, a koji najgori predmet?

* Predmet u školi... a joooooj!? A dobro, ne mo'š reć' tjelesni. Biologija najdraži, a najgori kemija.

Ana-Marija: Kakav si bio kao učenik?

* U srednjoj sam prolazio s tri. Nije to strašno, a u osnovnoj i s četiri, pet... prosječan učenik... nemojte to pisat'!

Martina: Jesi li kad bježao s nastave?

* Nikad. To ne smijete radit'. Ovi koji su bježali, znam kak' su nadrljali...

Antonio: Jesi li se kada u školi potukao?

* Nisam, ali sam dobio batina.

Maša: Što ti je posebno ostalo u sjećanju iz osnovne škole?

* Prijatelji, razred. Imam još onaj leksikon. A što ti je to, neki šalabahter na ruci?

Ružica: Bio je!

(Smijeh)

Tea: Najdraža knjiga?

* Mali kraljević. Kratka knjiga, brzo je pročitash. Volim pročitat' knjigu kad uhvatim vremena.

* Lijepo oči, lijepo lice i lijepi zubi, a boja kose, visina, debljina to mi nije bitno.

Laura: Ovo će možda boljeti. Što je prekinulo tvoju vezu s Dajanom?

* Bili smo dugo u vezi, i sad, ono ili ćemo se vjenčati ili nećemo. I mi smo, eto, odlučili da nećemo.

Andela: A Tesa?

* Ostali smo u dobrim odnosima, čujemo se skoro svaki dan. Evo, hoćeš da je nazovemo... (zovemo Tesu, Andela pri mobitelu) Tesa: Halo, mali!

Andela: Bok, Tesa! Ovdje mali novinari... (Tesin smijeh) Možete li nam nešto reći o vašem odnosu s Vedranom?

(Veza se prekinula. Vedran ponovo zove)

* E, šta si spustila slušalicu? A

nešto je prekinulo... Evo mene u jednoj osnovnoj školi na novinarskom okruglom stolu. Imaju jedno pitanje za tebe. (Andela razgovara s Tesom)

Andela: Kaže Tesa da će biti djece...

* (Vedran uzima mobitel): Ma šta ti to pričaš?

(Vedran brzo završava razgovor s Tesom)

Josip: Komunicirate li s drugim stanarima...

* Nemoj mi Vi, de, prekriži to Vi!

Josip: Komuniciraš li s drugim stanarima otkad si izašao iz BB kuće?

* Trebaš nečiji broj? Koga? Je l' Maje? Čujem se redovito, a s nekima se i vidim.

Željka: Kako izgleda tvoj idealan dan?

* Druženje s prijateljima, otić' na Savu bacit' neki roštilj...

Mateja: Što najviše voliš u Slavonskom Brodu i zašto?

* Volim cijeli SB. Ostat ću tu. Sad pitaju seliš li se u Zagreb, Split? Ma ne selim se nikuda baš zato što volim ovaj grad. Volim Korzo, Savu, imam splav na Savi, jako volim ljude u ovom gradu.

Pripremila: Marija Blaženić, 7.e

ZAŠTO SE VEKI JOŠ OŽENIO NIJE?

Laura: Koja ti je cura prva upala u oko?

* Tesa. Ona je nekako moj tip cure.

Laura: Kakav je tvoj tip cure?

MANDŽA U NAŠOJ ŠKOLI

Dana 13. veljače. 2008. godine u našu školu došao je Mario Mandžukić, poznati Dinamov igrač. Priznajemo, imali smo vezu: njegova sestra Ivana je radila kao nastavnica njemačkog jezika u našoj školi. Susretljivo je odgovorio na

naša pitanja. Evo što nas je zanimalo:

***S koliko si prolazio u osnovnoj i srednjoj školi?**

U osnovnoj s vrlo dobrim, a u srednjoj s dobrim jer me škola nikad nije pretjerano zanimala. Na prvom mjestu bio mi je nogomet. Čim bih došao iz škole, jurio sam van na nogomet. Uvijek sam nešto šutao, makar to bile i konzerve!

***Kako si se osjećao kada si došao u Dinamo?**

Još dok sam bio dječak, sanjao sam da zaigram za Dinamo. Kada sam potpisivao ugovor, nije mi bilo važno što u njemu piše, već samo da postanem Dinamov igrač.

***Tko ti je najdraži prijatelj među suigračima?**

Sigurno je i vama taj najdraži. Luka Modrić! On je genijalac, odlično igra i bit će veliki igrač.

***U prvoj utakmici Dinamo je izgubio od Ajaxa i svi su vas otpisali, no zahvaljujući vašim golovima, Dinamo je pobijedio u drugoj utakmici. Kako si se tada osjećao?**

Bilo mi je teško gledati moje suigrače kako gube jer ja nisam igrao zbog žutih kartona. Svi su nas otpisali i nakon te prve utakmice nitko nam nije vjerovao da možemo pobijediti. Cijela ekipa, zajedno s trenerom, se dogovorila da ćemo dati sve od sebe.

Ja sam te noći zablistao i dao sam te odlučujuće golove za pobjedu. Bio sam najsretniji na svijetu.

***Kakav je tada bio pritisak novinara na vas?**

Zdravko Mamić je taj tjedan imao neke svoje ispade pa mi nismo imali nikakav pritisak od strane novinara.

***Kako izgleda jedan dan profesionalnog nogometaša?**

Svi misle da je nama nogometašima lako. Moj dan izgleda ovako: trening je u pola deset, poslije toga imam ručak u klubu i onda, ako stignem, odem do stana i opet trening u tri. Poslije treninga sam slobodan. Odem na piće s prijateljima (Modrićem, Drpićem, Čaletom) ili se odmaram u stanu.

***Slaven Bilić kao trener?**

Sve najbolje mogu reći o njemu. Prema nama se odnosi kao prema sinovima. Mislim da imamo jednog od najboljih trenera u povijesti reprezentacije i da ćemo s njim postići veliki rezultat na Europskom prvenstvu u Austriji i Švicarskoj.

Luka i Juraj s gostom

Svi smo čuli za onaj incident kad si bio izbačen iz mlade reprezentacije. Možeš li nam objasniti razlog?

Jako mi je drago što me to pitate. Nakon utakmice s Albanijom, sestra mi je javila da ide u bolnicu roditi. Kada smo ostavili stvari u sobi, otišao sam u predvorje nazvati ju, a za to vrijeme Lončarić je otišao po dva piva. Nitko nije bio u sobi pa smo nastradali. Novinari su od toga napravili senzaciju, nažalost!

***Kako se osjećаш kada izgubite utakmicu i ljudi vam svašta dobacuju?**

Nakon izgubljene utakmice svi smo tužni i još pogotovo kad nas netko vrijeđa... Stvarno nam nije lako i treba se naučiti nositi s tim.

***A kada hodaš ulicom i klinci te traže autograme?**

Veseli me to. Volim kad mogu nekoga razveseliti. Uvijek izađem u susret kad nekome treba pomoći.

Fotka može, ali darovi Hajdukovkama ne!

*U kojem se stranom klubu vidite jednoga dana?

U nekom iz Lige prvaka. Volio bih igrati u Njemačkoj ili Engleskoj!

Na kraju razgovora Mario je rekao da se dobro uznoji na što je naša ravnateljica dodala: Ovdje je stvarno prevruće, trebali bi otvoriti prozor! To nas je nasmijalo jer je mislio na naša pitanja. Darivao nas je šalovima, kapama i loptama Dinama (osim učiteljicu koja navija za Hajduk!). Poslije razgovora smo povelili Maria u naš 7.e. Razred ga je dočekaao s oduševljenjem. Sretni smo kad vidimo da je *jedan brodski klinac iz Marsonije* svojim talentom i trudom uspio doći i do Hrvatske reprezentacije. Na kraju smo se

fotografirali, dobili autograme i uputili zajedno pozdrave našoj omiljenoj nastavnici Ivani koja sada živi u Njemačkoj.

Mario, hvala ti! Želimo ti sve najbolje u tvojoj karijeri!

Luka Pnjak i Juraj Kirchofer, 7.e

Što mislite, zašto se Mandža fotografirao baš sa 7.e?

POZDRAV SVIM
ČITATELJIMA METEORA
OD
MARIA MANDŽUKIĆA
Maria Mandžukić
17

JOŠ SMO DOZNALI...

Izbornik Slaven Bilić nemalo je šokirao mladog napadača Maria Mandžukića. Nakon što su iz Švicarske stigle loše vijesti o ozljedi Mladena Petrića, izbornik je bio prisiljen brzo reagirati. Bjelanović ili Mandžukić. I odlučio se za našeg Brođanina. To je bio jedan od najsretnijih dana u životu mladog reprezentativca.

Kad sam dobio obavijest o pozivu izbornika Bilića samo sam se skamenio. Ostao sam bez teksta, srce mi je počelo lupati kao ludo, bio sam nevjerovatno sretan. Svetinja je igrati za reprezentaciju. Moje dobre igre ove sezone plod su naše ekipe. Ali sigurno da sam se nadao pozivu jednog dana, samo ne ovako brzo. Izbornik me zaista iznenadio, a i bolje da je tako. Imat ću dosta vremena da se pokažem u što boljem svjetlu i ostati u krugu reprezentativaca. Drago

Mandža na utakmici s Albanijom

mi je što ću se upoznati s ostalim igračima, a za dalje ćemo vidjeti." - kratko je dodao mladi napadač.

KOŠARKAŠICE NE POSUSTAJU

U pogledu unazad podsjetit ćemo se na prošlogodišnje rezultate u radu i natjecanju naših košarkašica. Kako mnogi već znaju cure vrijedno treniraju i igraju, a njihov broj se neprestano povećava iako nam je završetkom osmog razreda otišlo pet djevojčica. Na žalost s obzirom na broj termina (samo dva u tjednu) broj od preko 30 djevojčica u ŠŠK „Mihanović 95“ polako zatvara mogućnost treniranja ostalima koje dolaze i žele trenirati. Kao što već znate, cure su prošle godine na županiji Brodsko-posavskoj bile prve bez izgubljene utakmice i tako se plasirale na poluzavršnicu državnog prvenstva. Ondje u konkurenciji šest ekipa osvajaju treće mjesto ostvarivši dvije pobjede uz jedan poraz.

Na završetku školske godine obilježavajući „Međunarodni dan borbe protiv zlouporabe droge“ nastupile su sa dečkima u zajedničkoj ekipi gdje u konkurenciji četiri osnovne škole, opet bez poraza osvajaju prvo mjesto. Kad igraju zajedno i cure i dečki, pružaju još više nego inače, a tek kako navijaju jedni za druge. Ma baš su bili „Supač“ Taj uspjeh u zajedništvu s dečkima, kao da je nagovijestio priznanje svim sportašima naše škole koje je stiglo u ovogodišnjem izboru za najbolje sportaše grada Slavonskog Broda i Županije za 2007. godinu.

**Ulična košarka
(Street basket)**

16. kolovoza 2007. Lipik je bio domaćin ulične košarke za školarce, kadete i juniore. U području školaraca najbolje su se iskazali igrači Slavonskog Broda koji su bez poraza došli do finala, a u finalu bez teškoća dobili Osijek 21:5 i tako osvojili prvo mjesto u Državi u godištu 1993. i mlađe. Nastupali su: Marko Jelavić, Petar Živković, Viktor Mautner i Matej Kljaić iz OŠ Dragutin Tadijanović. Suci turnira bili su: Luka Svilar i Pavle Kukić. Trebamo svi biti ponosni na naše inače odlične košarkaše koji se pripremaju osvojiti Državno prvenstvo.

Marko Jelavić, 8.a

Akrobatski rock'n'roll

Sekcija akrobatskog rock'n'rolla Školskog športskog kluba „Mihanović 95“ iz godine u godinu postaje sve brojnija. Plesači akrobatskog rock'n'rolla su tijekom 2007. godine sudjelovali na 15 natjecanja u Hrvatskoj od čega je 7 kvalifikacijskih natjecanja, 3 natjecanja za Kup Hrvatske, te Državno prvenstvo. Izvan Hrvatske su nastupili na 3 Svjetska kupa za juniore. Od mlađih juniora najzapaženije rezultate postigli su parovi Ema Oreč - Kristijan Tunjić, Dora Ivančić - Marin Ferić i Ana-Marija Tolić - Ivan Garić, a u međunarodnoj kategoriji mlađih juniora Kristina Blumenšajn - Adrian Popović,

Stoje s lijeva: trener I. Stepić, Juraj Kirhofer, Marko Jelavić, Matea Čuk, Martina Jelavić, Dragica Drmić, Marijana Drmić, Iva Majić, Andrea Paulić, Danijela Martić, Iva Radičević, Marija Kolar, Katarina Miljak, trener D. Božić,
Dolje: Josip Živić, Stjepan Mađarac, Petar Živković, Mihael Debelić, Karlo Stojanović, Krešimir Bradić, Antonija Božić, trener: T. Katić

Cure su i ove godine iznova već izborile, osvajanjem drugog mjesta u Gradskoj Ligi uz 4 pobjede i 2 poraza, nastup na županijskom natjecanju koje će se odigrati 05.03.2008. no o tome više u idućem Meteoru.

**Državno
prvenstvo
škola u
stolnom
tenisu**

U Rovinju je, od 2. do 5. svibnja prošle 2007. godine, održano Državno natjecanje u stolnom tenisu na kojem su sudjelovale najuspješnije ekipe iz cijele Hrvatske. Mađu njima smo se našli i mi, stolnotenisači OŠ „Antun Mihanović“ iz Slavonskog Broda. U Rovinj su se uputili Filip Ferić i Ivan Krznarić, a umjesto zauzetog trenera Predraga Latinovića uskočila je naša pedagoginja Ivana Matić. Svi su oni napravili rezultat za pamćenje i u našu školu donijeli priznanje za odlično 6. mjesto. Ako je moguće, svima bi bilo drago da i njihovi nasljednici u našu školu donesu jednako dobre rezultate.

Filip Jurković, 6. e

Dora Kekez - Lucijan Tunjić i Mia Janč-Filip Pandža koji su prešli u kategoriju starijih juniora. Na Prvenstvu Hrvatske 1. mjesto u formacijama osvojile su Korana Petričević, Iva Župan, Dona Šaf i Marija Pavić, a 2. mjesto Elizabeta

Smuda i Anđelka Matanović. S njima ustrajno vježbaju treneri Jelena Miljković i Igor Vinković.

Igor Vinković

ŠKOLSKI DNEVNI LOOK

Jednog smo se dana nenajavljene zaletjele pod velikim odmorom u obje smjene snimiti kako se oblači (ili ipak vedri) u našoj školi. Uočite kako svi poštuju pravilo o obveznom nošenju papuča, ha, ha!

Alen je mislio da nitko neće primijetiti da je naopako obukao košulju

Dora, Dora, vesela tvoja kombinacija baš je fora!

Domaru, pojačajte grijanje da nam se sedmašice ne smrjavaju!

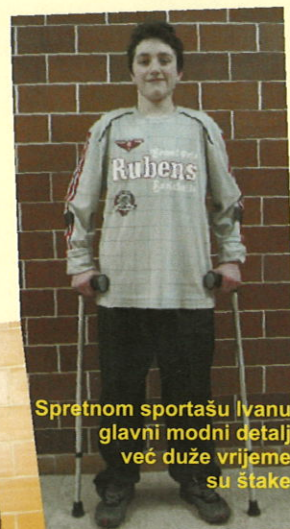
Ako moramo nositi papuče, neka je sa stilom!

Tko se ne boji Županke još

U barbi svijetu

Spretnom sportašu Ivanu glavni modni detalj već duže vrijeme su štike

Poslije nastave izlazim van!

I naša teta Dragica prati modu radne odjeće!

Prepoznajete li ovu djevojčicu?

Učitelj Kljajić, ležeran i prirodan, a tek što mu se sjaje cipele

Šalom učiteljica Sedlo razveseljava u tmurne zimske dane

Ovaj dvojac stalno uvjerava dežurne učitelje da su starke papuče

Komentirala:
Zrinka Alilović, 5.c
Fotografirala:
Ana Marija Tolić, 5.c

Savjet iliti upozorenje: Iskini ovu stranicu Meteora da je starci ne pročitaju!

U protivnom uzalud nam trud čitači!

KakO sTarcIMA IzVućI loVU?

Lova! To je muka svih tinejdžera. Dečkima i curama jednako je važno imati najobleku, nakit, mobače, tenisice, parfeme i ostale modne dodatke! No, starci ponekad ne shvaćaju da im djeca odrastaju i da jednostavno moraju imati ono što svi imaju! U svemu treba biti umjeren, tako i s lovom, no... većina nas to rado zaboravi. Ako su ti starci tvrdoglavi i ne pomišljaju da ti daju novca više od tvog mjesečnog džeparca, pomoći ćemo ti kako da to riješiš!

PRAVILO BR.1

UVIJEK MORAŠ ODVOJITI VRIJEME ZA TO PITANJE!

Nikad dok se negdje žuriš, nemoj pitati za dodatnu lovu. Pogotovo ne kad gledaju neki film koji ih jako zanima ili kad razgovaraju mobitelom. Naravno da će ti negativno odgovoriti. Moraš izdvojiti posebno vrijeme. Navečer im skuhaš čaj, sjednite i razgovarajte.

PRAVILO BR.2

NEMOJ ZAPOČETI RAZGOVOR TIM PITANJEM!

Prvo pitaj roditelje kakav im je bio dan ili kako je bilo na poslu. Dok im postavljaš ugodna pitanja i govoriš kako je bilo u školi, oni će se opustiti i veća je mogućnost potvrdnog odgovora.

PRAVILO BR.3

NIKAD NEMOJ IZRAVNO PITATI ZA NOVAC!!!

Ovo pravilo pamti do kraja života. Budi mudra

glavica. Uvijek ih moraš usmjeriti na stvar koju želiš. Npr. *Znaš mama u gradu sam vidjela odličnu plavu majicu! Mislim da bi ju i ti mogla obući i da bi odlično izgledala u njoj!*

PRAVILO BR.4

U ŠKOLI SE MORAŠ POTRUDITI NAJVIŠE ŠTO MOŽEŠ I SKUPI DOBRE OCJENE!

Vjeruj, to uvijek pomaže. Pokušaj im reći da te nagrade za tvoj trud. Ako uspiješ, onda ih podsjeti da ne moraju čekati dobru ocjenu i dati novce, nego te mogu potaknuti da i dalje tako nastaviš.

PRAVILO BR.5

AKO DOBIJEŠ ODGOVOR KOJI TI NE ODGOVARA, NEMOJ HISTERIČNO OTRČATI U SOBU I ZALUPITI VRATIMA!

Ako to učiniš, sav ti je trud uzaludan. Ostani mirno sjediti i raditi što si radio/la i reci im da svo tvoje društvo uvijek ide u šoping sa starcima pa si i ti to poželio/la. Tad moraš biti najsmirenija i najrazumnija osoba na svijetu. Pokušaj upotrijebiti sve najljepše riječi koje možeš izvući iz svog vokabulara.

PRAVILO BR.6

VJERUJ U SEBE I BUDI POZITIVAN/NA!

Veliku ulogu igra vjera i optimizam. Ljepše ćeš putovati kroz život ako budeš dobrog raspoloženja, a šuštanje novčanica podiže raspoloženje!

Andela Mrvelj, 7. e

KREMENKO I KAMENKO PITAJU SE SAD: EU ILI ZERP?

UVIJEK SE ČUDIM I PITAM...

- Zašto je riječ "skraćenica" tako dugačka?
- Zašto limunov sok prave od umjetne arome, a deterdžent za pranje suđa od pravoga limuna?
- Kad se proizvede nova vrsta bolje i ukusnije hrane za pse, tko kuša njezin okus?
- Zašto Noa nije zgnječio ona dva komarca na svojoj lađi?

VJEROVALI ILI NE!

- Naše oči od rođenja ostaju iste veličine, a nos i uši nikada ne prestaju rasti!
- Nemoguće je kihnuti otvorenih očiju.
- Oko nojevo veće je od njegovog mozga.
- Puž može spavati tri godine.
- Slon je jedina životinja koja ne može skočiti.
- Svi su polarni medvjedi ljevac.
- U Kini ima više ljudi koji govore engleski, nego u SAD!
- U posljednjih 4000 godina ljudi nisu dobili ni jednu novu domaću životinju.
- Čovjek u prosjeku tijekom života, u snu pojede 8 pauka!
- Ako biste zlatnu ribicu držali u mračnoj sobi, ona bi na kraju postala bijela.

THE END...